

Kaláris

Mártély Önkormányzatának közéleti-kulturális információs kiadványa
Hírek, pillanatképek Mártély életéből

2005. május – 10. szám

Az embereknek nevet adtok, és a nevekké nagyra vagytok, pedig a lélek zugain valami mindig anonim. – Goethe

„Jelzöm...”

Kormányzás utolsó bőrig...

A közember felkapta a fejét a kormány legújabb kezdeményezéseinek hírére, mi szerint januártól duplájára emelik a családi pótlékot, közben meg, mintegy ezzel páthuzamosan újabb sarcot vetve ki az emberekre, 4%-os egészségügyi hozzájárulás megfizetésére kötelezik azokat, akiknek éves egészségügyi járulékfizetése 400 ezer forint alatt marad, ha autójukat, egyéb ingóságukat értékesítik, netán lakásukat adják ki bérbe. Egyszerűbb gondolkodású ember előbbi hírre körbenéz, hány leszármazott nyüzsg körülötte, és gyors fejszámolást végez, elegendő-e a porontyok száma ahhoz, hogy ezen túl ne sokat, vagy alig, pláne egyáltalán ne kelljen dolgoznia, mégis úri módon megéljen. Mert higgyék el, hiába van ez a dolog úgy kifundálva, hogy a családi pótlék annak is jár, aki dolgozik, tehát, hogy elvileg ezzel több pénz folyik be a családok kasszájába, sokan, sőt inkább tömegesen lesznek a közismerten erre hajlamos néprétegekből, akik inkább vállalnak (majdnem azt írtam: csinálnak) még egy-két gyereket, de dolgozni továbbra sem lesznek hajlandóak. (Ez még abban az esetben is így lehet, ha végiggondoljuk, hogy ma egy ötgyermekes család, képtelen kijönni havi 42 ezer forintból.)

A második hírre meg az élelmesebbek jót röhögnek a markukba, mert a fenyegetettséget, mármint, hogy követhető és behajtható adóalapot képezzenek azáltal, hogy legális adásvételi szerződéssel szabadulnak meg javaiktól – el fogják kerülni. Azt mondják, most majd a szegények járnak jól! Ezt erősen kétlem. Alig volt példa arra a rendszerváltás óta, hogy valóban a legrászorultabbak, az objektíve arra érdemesek jártak volna jól huzamosan, és maradandóan. Utóbbi adófajta

egyébként főleg arra irányul, s bevezetése arra tesz kísérletet, hogy az egészségügy tarisznyáján folyton meglévő kisebb-nagyobb lyukat valahogy befoltozzák. Ezért egyébként a dolgozó, semmiféle pluszt nem remélhet. Ugyanabban a kórházban feket ugyanazokon az ágyakon, s eheti ugyanazt a silány ételt, amit eleddig. A kormány jobban járt volna – megítélésében is! –, ha azokat sarcolja meg, akik nem fizetnek tb-t, s a többit, az amúgy is ellehetetlenített, szerintük mindössze néhány tízezer embert, akitől ily módon 3-4 milliárd forintos többletbevételre számítanak – békén hagyja. Emlékezzek az ominózus kultuszfilmre: „Szerelem utolsó vérig”? Hát itt most, kevesebb, mint egy évvel a választások előtt az a történelmi dokumentumfilm készül, aminek a címe: „Kormányzás az utolsó bőrig”. Mert az ember sok mindent hajlandó elfelejteni. De azt egyre nehezebben, ha folyton a pénzétől fosztják meg jogtalanul... Igaz, ők közben töretlenül és lelkiismeret-furdalás nélkül – gazdagszanak.

Farkas Cs. Zoltán

Erről olvashatnak

A kormány 100 lépés programja Pósz Péter jegyzete	2. oldal
Beszéljük meg közös dolgainkat Riport a község pogármesterasszonyával	3–4. oldal
Kempingre fel! Képes beszámoló a kempingtakarításról	5. oldal
Soma – summarum... Egyházközségi majális a Soma-tanyán	5–6. oldal
Egy csésze kávé Bemutatjuk Sós Miklóst, a „Mártélyi Kemping” vezetőjét	6–7. oldal
Egy hétig vendégeskedtek Mártélyon az altnahri gyerekek...	8–9. oldal
Olvasói levelek	10–11. oldal
Budapest a vendég szemével	12. oldal
A hónap receptjei	14. oldal
Megújult az iskolai konyha	16. oldal
Készülődés a Kavalkádra	17. oldal
ÁMK események, Gondozási Központ hírei	18–19. oldal
A 70 éves mártélyi tűzoltóhagyomány	19. oldal
Rövid hírek, információk	20. oldal

Míntha politikusainkat látnánk – Indul a választási harc...

Péter jegyzete

A kormány 100 lépés programja könnyen helyben járás lehet a szakadék szélén

Nagy csinnadrattával kezdik a kisember kifosztását, mondhatni végtelen nagy szájtépéssel. Az már biztos, hogy a vörös milliárdosok, nem a sorstársak zsebébe igyekeznek nyúlni. Ígérik a családtámogatást, a szakképzési támogatást, az egészségügy működésének stabilizálását, az öregségi szociális ellátottságot, a fekete munka megszüntetését, a borra-avalók, hálapénzek adóztatását. Azt hiszem ez a kormány ígéreteiben soha nem szűkölködött, de elállna a lélegzetük, ha számonkérésre kerülne a sor. Az egészségügyben azt igyekeznek szorgalmazni, amit már az Orbán-kormány idején Gógl Árpád elkezdett. A többi, legalább is az eddig ismertek alapján pedig nem más, mint a nyugat Európában, főleg Németországban már régen ismert, és eredménytelennek bizonyult reformok utánpótlói. Ugyanis eredeti ötletek hiányában, és részben az Unió befolyása alatt, lépegetni kell.

Nem kell ahhoz közgazdasági diploma, elég a józan paraszti ész is, hogy tudjuk, a semmiből nem lehet támogatni. Tehát a kis vállalkozásokat, társaságokat kellene fizető- és életképesse tenni, hogy azokból váljon jó adófizető, és a ne kényszerüljön a fekete munka igénybevételére, mivel büntetéssel még sehol nem oldották meg a gondokat. Talán néhány nagyobb lépésre lenne szükség, amivel tisztességesen fizető munkahelyeket lehetne teremteni, de ilyen megoldások hiányába a kormány a borra-avaló után kotorászik, és a fekete munka megszűnését szorgalmazza. Evvel párhuzamosan az olcsó keleti munkaerőt akarja importálni, és legalizálni. Arról viszont hallani sem akarnak az ötletgazdák, mily módon jutottak ők a nagy tőkéhez.

A kormány a jogszabályok, határidők, betartását kéri számon, de néhány héttel ezelőtt még késett az adó, és pályázati pénzek kifizetésével. Egy már most biztosra vehető, a program mozgósító képessége nem lesz jelentős – mivel a kormány erkölcsstelen tehetetlenségét a kisember zsebéből akarja finanszírozni. Ami valószínűséggel várható, az már az eddigi ismeretekből kiderül. Az MSZP nagy robbantásnak szánja a programot, manipulált ígérekkel a bizonytalan választókat akarja kisajátítani magának, mert aki nem lát tisztán, azt könnyebb befolyásolni. Erre irányul az MSZP új szlogenje is, ami így szól: „Sikeres, élhetőbb, igazságosabb Magyarországot”. Szerintem evvel nincs is gond, mert minden normális ember ezt kívánja, a gond a megoldás hiányával van.

Mivel megint csak a régi idők „öt éves tervei” jutnak eszembe, ami teli volt tűzdelve nagy szavakkal, aztán mikor a számonkérés jött, azt sem tudták az elvtársak hol csaljanak-hazudjanak, hogy elhitessék egymással a hihetlent. Valahogy ilyen hasonló stílusa van a mostani programnak is. Nagyon gyakori a tapasztalatom, hogy különösebb vizsgálat nélkül átveszünk, reformálunk dolgokat, amik máshol sem váltak be, vagy éppen a helyi adottságokkal nem megvalósíthatók. Ez arra enged következtetni, mintha nem lenne magunkhoz való eszünk...

Szerencsére nem így van. A gond ott van, hogy sokan azt képzelik, mindent utánozni kell a fejlettebb nyugati társadalmak-

ból, és akkor könnyebben utolérjük őket. Ez csak részben, inkább kis részben helyes. A mi gazdaságunknak merőben más a szerkezete, múltja, és valószínű a jövője is. Egészen más fejlődési folyamatokon megyünk keresztül. Vannak fiatal szakembereink, akik nagyon is jól ismerik ezeket a gondokat, és esetenként a megoldást is. Az a baj, hogy ezeket nem kérdezi senki, és nincsen döntési hatáskörük. Gyakorlatilag kirekesztik őket a jövőjük irányításának felelőssége alól.

El kell attól a szokástól térni, hogy felnézzünk egy hatalomra, hogy elkötelezzük magunkat egy irányba. Az önállóságot, és függetlenséget is tanulni kell, és erre lenne leginkább szükségünk. Természetes, hogy az Unió tagságával számos elkötelezettségnek vetettük magunkat alá. Ez kötelezettséggel jár, és halaszthatatlan változásokkal, reformokkal, és független a kormány szándékától.

Ezeket a változásokat neveléses lenne a kormány érdemiként emlegetni, de azokat is, amik régi, még az előző kormány kezdeményezéseiként folytatódhatnak. Ez készlet arra, hogy azt mondjam: szájtépésről van szó. A helyben járás a szakadék szélén meg annak az eredménye, hogy érdemi lépésekről nem értesül az ember. Gondolok itt a vállalkozások működőképességének javítására, ami munkahelyteremtést, és több adóbevételt biztosítana. A terheket igazságosabban kell elosztani, a támogatásokat az arra érdemes, és rászoruló közép, és kis vállalkozóknak kell jutatni.

A figyelmünket, látókörünket, Európán és USA-n túl, az eredményekben gazdag távolkeleti országok felé kell fordítani. Ott lenne mit tanulni, de erre nem vagyunk hajlamosak, vagy a büszkeség nem engedi, mint ahogy ez nyugat Európában is sokáig így volt. Miközben Európa gazdasági nehézségeiben egyre jobban szaporodnak a gondok, már van mindenre hajlam, és minden lehetőséget komolyan mérlegelnek, ami megoldást ígér. Legyen az bárhol, és bármikor. Ilyen tekintetben megszűntek a határok.

Az utóbbi években nagy volt a miniszterek jövés-menése a kormányban, de eredményt egyik sem hozott. A változások, amik történtek, leginkább a brüsszeli határozatok következtében jöttek létre. Aminek történni kellett, volna, az meg elmaradt, mert a kormány alkalmatlannak bizonyult nagyobb lépésekre. Így félok, hogy a nagy robbantásnak szánt 100 lépésből, csak helyben járás lesz a szakadék szélén. Mindenesetre, ha nem is hasznos, de tanulságos még lehet a program. Legalább is azok számára, akik eddig sem láttak tisztán.

Pósz Péter

Házunk tája – Beszéljük meg közös dolgainkat...

Ki tagadná, hogy Mártélyon is felfedezhető időnként a nagypolitika napi stratégiájából mindannyiunk által jól ismert fogás, mikor – e tekintetben mindegy ki van éppen hatalmon – az ellenzék sokszor csak azért is homlok egyenest más állító állásfoglalása, nem hogy erősítené, segítené, de éppenséggel akadályozza, hátráltatja az egyébként jó kezdeményezések megvalósulását azáltal, hogy megosztja, bizonytalaná teszi az embereket.

F.Z.: – Nyilván nem mondtam ezzel újat... – kezdem a beszélgetést Balogh Jánosné Polgármesterrel, akit a falu aktuális gondjairól, az előttünk álló feladatokról és megvalósulásukról kérdezek.

A falu lakóit legközvetlenebbül most a csatornázással kapcsolatosan felmerült kérdések foglalkoztatják, s bár lesz még ezen kívül néhány rövid kérdésem, talán vegyük elsőként ezt...

B.J.-né: – Ó, nem! Ez a dolog nem újdonság, s nem csak itt tapasztalható. Anélkül, hogy valamiféle értelmetlen személyeskedésbe kezdenénk – ami úgy gondolom nem is igazán érdekelné az újságolvasókat –, feltétlenül el szeretném mondani, hogy mint minden újítási szándék, ez is, nevesül a csatornázás, s majd minden, a falu infrastruktúrájának fejlődése irányába mutató kezdeményezés, a szó jó értelmében mártírokat követel. Én azonban, nem szeretnék mártír lenni. Annak ellenére sem, hogy vannak, akik kihasználva az emberek bizonytalanságát, mintegy behálózva, befolyásolva a gondolkodásukat, a fejlődés természetes útjába állnak, akadályozva ezzel Mártély egészséges és minden polgára számára hasznos gyarapodását.

F.Z.: – Abban a levélben, amelyet a Mártélyi Csatornaberuházó Vízközmű Társulat tagjai, az érintett ingatlanok tulajdonosai megkaptak az elmúlt napokban, szerintem elég világosan le van írva, már-már a végtelenségig leegyszerűsítve meg van magyarázva minden a csatornázás előkészítésével, pénzügyi lebonyolításával kapcsolatos részletkérdés, ezért talán azt is mondhatnám, csak az nem érti meg, aki nem akarja...

B.J.-né: – Aki nem akarja érteni, annak ez szíve joga. Azok, akik ennek ellenére bizonytalanok, semmiképpen nem tekintendők a csatornázás ellenzőinek, „ellenségnek“. Hiszen mint minden fejlesztés, ami kiadásokkal jár, még ha kedvező részletfizetés formájában is, de mégiscsak megterheli valamelyest a családok gazdálkodását, természetes, hogy alapos megfontolás tárgyát kell, hogy képezze. Ez még nem ok, az egész beruházás megkérdőjelezésére, s nem ok olyan igaztalan hírek terjesztésére, mint például, hogy az ingatlanokra terhelendő jelzálog rémével fenyegezzék Mártély lakóit. Aki ennek ellenére bizonytalan, bármikor felteheti a kérdéseit személyesen az Önkormányzatnál – mint ahogyan erre a közelmúltban volt is példa –, s részletes tájékoztatást kaphat, bármilyen felmerülő kérdésre...

F.Z.: – Én tudom, hogy alapos előkészítő munka előzte meg ennek a beruházásnak a közeli megvalósulását, de talán mondjunk még valamit a lakosoknak, amelyből kiviláglik, mennyire bonyolult, és körültekintő „megszervezni“ a lehetőségét egyáltalán, hogy a gondolatból, a szükségből egyszer valóság váljon.

B.J.-né: – Talán onnan kellene kezdeni, hogy mikor felmerült az évek óta problémát jelentő belvízi gondjaink megoldásának, és a csatornázás egyre sürgetőbb szükségessége, az Önkormányzatnak nem volt módjában pályázni. A település kicsi. Lélekszáma nem tette lehetővé, hogy a városok, nagyvárosok lakosság számára kiírt pályázatokon indulhassunk. Bizonyára arra is minden mártélyi emlékszik, hogy egy kezdeti elképzelés szerint szóba jött szomszédos településekkel történő közös beruházás, ám ez partnerek hiányában szintén nem jöhetett létre. A képviselőtestület azonban úgy határozott, s felvállalva ennek minden ódiáját és áldozatokat is követelő döntését, hogy Mártélyon a fejlődés nem állhat meg. Azt is felvállaltuk, hogy ezért minden bizonnyal támadások is fognak érni bennünket. De lelkiismeretünk ezt diktálta. Főként tudva azt, hogy ez a beruházás minél később valósul meg, annál többre fog kerülni a mártélyi embereknek. Ezért, s mert biztosak voltunk abban, hogy ez mindenképpen szükséges a helyi gazdaság, a turizmus fejlődéséhez, s a falu lakóinak egészségesebb, jobb környezeti közérzetéhez, amint egy alkalmas lehetőséget találtunk, belevágtunk. Talán, ha nem tesszük, később az a vád is érhetett volna bennünket – nem dolgoztunk a közért elég jól.

F.Z.: – Egy ízben beszéltünk már arról, hogy még látogatást is tettek két olyan településen, ahol ugyanilyen konstrukcióban zajlott le a csatornázás...

B.J.-né: – Igen, sőt meghívtuk Csongrád egykori polgármesterét, akinek a „városában“, pontosan ugyanebben a formában zajlott a csatorna-beruházás. Ő is nagyon pozitív referenciát adott az ottani munkálatok előkészítésére, és lebo-

nyolítására, az „ÖKOTÁM“ alapítványra és minden résztvevőre vonatkozóan. Úgyis mondhatnánk, ha nekik jó volt, s valóban létrejött a beruházás azokkal az előre egyeztetett feltételekkel, amelyeket minden fél törvényileg betartott – nekünk, miért ne lenne jó?

F.Z.: – Bocsánat, ha rosszul fogalmaztam, a konstrukció szót, a pénzügyi lebonyolításra értettem, s nem a technikai-ra...

B.J.-né: – Én is!

F.Z.: – Elkerülhetetlen feltennem a kérdést, ami talán minden érintettet legjobban izgat: mikor indul a csatornázás?

B.J.-né: – Ha nagyon röviden szeretnék válaszolni, azt kellene mondanom, hogy amint lehet. Azaz, amint a belvíz engedi, de mindenféleképpen heteken belül. A kezdés pontos időpontjáról, minden ingatlantulajdonost külön értesítünk, a felbontásra kerülő nyomvonal részletes ismertetésével.

F.Z.: – Sokakat érdekel az is, vajon, egyszerre lesz-e „feldúrva“, felbontva a falu, vagy ésszerű megoldás fog ez ügyben születni?

B.J.-né: – Semmiképpen nem egyszerre lesz felbontva a falu. Sőt a kivitelező ígéretet tett arra, hogy akár még nagyobb családi rendezvények, esküvő, lakodalom, vagy éppen a Kavalkád idején is, fokozott figyelmet fordít az akadálymentes és zavartalan közlekedés lehetőségének biztosítására. Ezt egyébként a hivatal is figyelemmel fogja kísérni. Bízunk a jó együttműködésben.

F.Z.: – Ez, megnyugtató! És ha nem baj, akkor most a rövid kérdések: Többen érdeklődnek, mi az a földön fekvő fém alkalmatlóság a kemping területén?

B.J.-né: – A Vodafone cég létesít egy telefonátjátszó állomást, amiért természetesen fizet az Önkormányzatnak, tehát ez is egy rendszeres bevételt fog ezen túl eredményezni

a falu hasznára.

F.Z.: – Nem kerülhetem ki, de egyesek véleménye szerint ez „káros“ sugárzásokkal szennyezi a környezetet. Készült-e ezzel kapcsolatban valamiféle szakmai vizsgálat, vagy környezettanulmány?

B.J.-né: – Igen! A torony tetején elhelyezendő átjátszó berendezés közvetlen közelében mérhető sugárzás sem veszélyezteti az emberi egészséget, de a leendő telepítés helye is azért lett így kiválasztva, hogy semmiképpen ne merülhessen fel bármiféle egészségkárosító ártalom lehetősége. Erre egyébként rendkívül szigorú szabályok vonatkoznak, ezért csak a cég által lebonyolított engedélyezési és bevizsgálási procedúra után kerülhet sor a beüzemelésére.

F.Z.: – Tapasztaljuk, hogy itt a faluban ugyan nem elviselhetetlenül, de sok a szűnyog ismét...

B.J.-né: – Sajnos, ez a valóság. Ez, a Tisza tartós magas vízszintje, s a kiöntésekben elszaporodó szűnyogpopuláció miatt, még csak fokozódni fog a víz visszahúzóódásával, s ez minden folyóközeli települést érint. Mártélyon már történt, s folyamatban van a szűnyogok füstköddel történő irtása, ami, bár sokan azt gondolják, hogy csak a látványosan elzúgó repülőgép munkája az igazán eredményes szűnyogirtási módszer, nagyon hatékony a lakott területen, mert a növényzet levelei alá is behatoló füst eredményesen pusztítja a vérszívókat, eltömítve légzőnyílásaikat. A szükséges mértékű szűnyogírást az Önkormányzat továbbra is el fogja végezni, hogy elviselhető körülményeket teremtsünk a faluban, bár sajnos azt is meg kell mondanom, a természet törvényeit nem vagyunk mindig képesek „megerősölni“.

F.Z.: – Köszönjük a tájékoztatást!

Farkas Zoltán

A kereszténység új pápája... De marad-e minden a régi?

Nem kell, hogy valaki keresztény legyen, de aki figyelemmel kísérte II. János Pál pápa életútját bizonyára tudja mit veszített vele a világ. Az eddigi 264 pápa között, minden eddigi ismeret alapján arra lehet következtetni, hogy ő volt a kereszténység egyik legnagyobb alakja. Felismerte és alkalmazta az emberiség számára legfontosabb konfliktus megoldási eszközt, az állandó dialóggésszéget, mint a vallásnak és a politikának legfontosabb eszközét. Konzervativizmusa mellett minden vallási, társadalmi, nemzeti, és állami képviseléssel tartotta a kapcsolatot, és igyekezett a kölcsönös elismerés alapjaira helyezni tárgyalásait. Evvel felelősséget vállalva nem csak a kereszténység, de az egész emberiség sorsáért. Fájó szeretettel búcsúzzunk tőled II. János Pál.

Karol Woytilla, ahogy őt szülőföldjén Lengyelországban sokan emlegetik, nem csak a kereszténységnek, de földi hazájának is örökös időkre dicsőséget hozott.

Itt kell említeni, hogy Lengyelországban nem sikerült a szocialista nevelésnek annyi ateizmust, (Isten tagadást) a lelkekbe ültetni, mint hazánkban. Mindég is nagyon hívő nép volt a lengyel.

Nem gondolnám, hogy kárára. Hiszen ismerjük a házi áldás tartalmát, az még mindég állja igazát. „Hol hit, Ott szeretet, Hol szeretet Ott béke, Hol béke, Ott áldás, Hol áldás, Ott Isten, Hol Isten, Ott szükség nincsen.“

Az új pápát megválasztották, a már eddig is nagy tudásáról, tehetségéről ismert bajor Kardinális Joseph Ratzinger személyében. Választott nevén XVI. Benedek az új pápa. A kereszténység, de a világ is csak remélheti, hogy a szeretet, és a kapcsolatteremtő készség ösvényén haladva nem tér le a II. János Pál által választott útról – a jövőben is egyre több felelősséget vállalva az emberiségért. Én azon az állásponton maradok, hogy a négy világvallás közül az marad igazán a végső, amelyik a legtöbbet tehet a földi békéért. A hitre szükségünk van, hiszen az elmúlt évtizedek bizonyították, hová lesz az ember nélküle.

A vallásnak, mint a politikának is, haladni kell a korrallal, mert különben elgyengül, és hívei elpártolnak tőle. Ez a nagy feladat, esetleg reform vár XVI. Benedekre. Kérjük a Mindenhatót, hogy sikerüljön neki, a vallás és az emberiség érdekében Istent szolgálni. A pásztoroknak kell bárányait terelgetni, s nem fordítva. Ez biztos marad úgy, mint régen.

- huni -

Kempingre fel!

Ezzel a régen csatakiáltásként is használható mondattal invitálta 2005. május elsején a mártélyi Önkormányzat és Képviselő testülete mindazokat a polgárokat, akik szívükön

viselik szűkebb, tágabb környezetük rendben tartását, szépítését.

A Mártély tulajdonába került kemping épületeinek festésére, javítására, s az elburjánzott növényzet megzabolázására szánt idő, nem volt hiábavaló. Mindenki találhatott munkát. Ki a szobafestés-mázolás rejtelmeibe kóstolt bele, ki a faházak előtti fellépők javítását tűzte ki célul sikerrel, ki ablakot pucolt, mások a konyhát tették rendbe,

s volt, aki serényen tologatta a fűnyírót, metszette a bokrokat, fákat, sepert, gereblyézett, takarított.

Bár ezen a napon az emlékezetes Polgárőr Bál másnapjára virradtunk, mégis meglepő frissességgel és lendülettel vetette bele a közös munkába magát az a megjelent 25-30 ember,

aki vette a fáradságot és eljött egy kis „környezet átalakító“

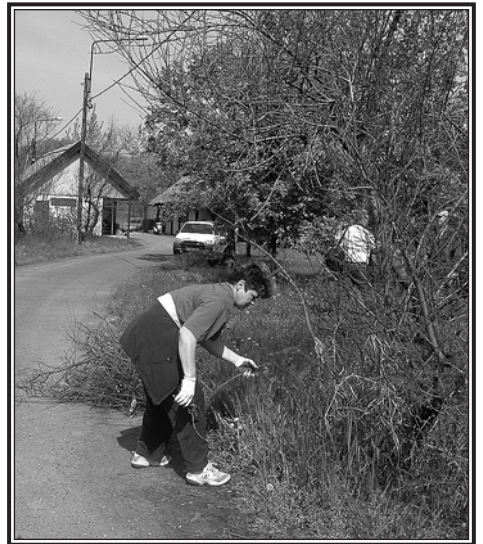
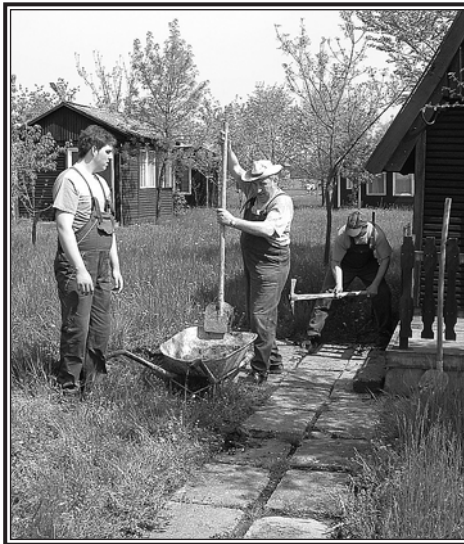
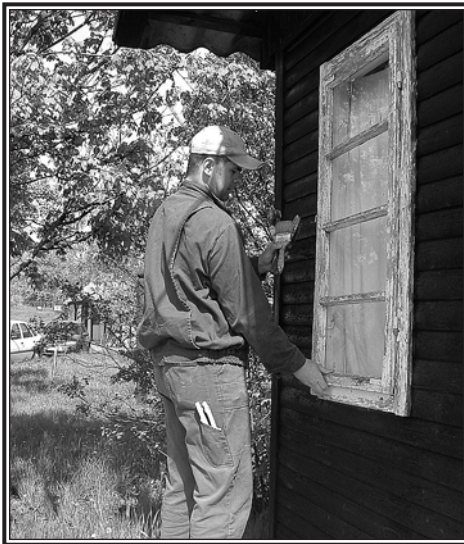

munkálkodásra.

Közben, merthogy nem csak munkából áll az ember élete, D. Nagy Anti bácsi prezentálásában megfontoltan rotyogott a finom ebéd, mely azután közös akarattal és jóleső fáradtsággal, ám nyugodt lelkiismerettel el is lett fogyasztva...

A Polgármester Asszony „vezérlésével“ megjelent képviselők, mint szervezők megköszönik mindazoknak az önzetlen fáradozását, aki ezen a napon ismét bebizonyították munkájukkal, hogy nemcsak hangzatos szólammal lehet tenni a faluért, de ecsettel, ronggyal, kerti szerszámokkal a kézben, a gyakorlatban, s jó hangulatban – együtt.

(Szerk.)

Soma – summarum...

Ez a bizonyos szép május elsejei nap azonban még mást is tartogatott.

Mint már évek óta hagyomány, Somodi István tanyáján, gyönyörű környezetben tartották meg a római Katolikus Egyház egyházközségi majálisát. Már a kora délelőtti órákban gyülekeztek mindazok, akik erre a napra ezt a fajta bensőséges közösségi együttlétet, s e szép vallási ünnep közös megünneplését fontosnak érezték. Sorra érkeztek a családok. A gyerekek közös játékkal mulatták az időt, a felnőttek sétálgatva beszélgettek, vagy épp az ebéd előkészületeivel, mások a sza-

badtéri Szentmise méltó környezetének berendezésével foglalatostkodtak. A természet adta szabadtéri „templom“ pad-soraiban együtt ült szülő és gyermek, s volt, aki a selymes fű csábítására a földön helyezkedett el kényelmesen.

Seidl Ambrus plébános Úr celebrálta a Szentmisét. A Tatar András és Tóth Attila szép gitárkísérettel előadott közös énekek méltó ünnepélyességet kölcsönöztek e rendhagyó közösségi együttlétnek.

A szertartás végeztével, előkerültek a mindenki által hozott finomságok, s a családok – mint az már szokás – vendégül látták egymást. Később elkészült a tartalmas krumplipaprikás is, amelyet jó étvágygal fogyasztott apróság és felnőtt egyaránt, majd ki-ki kedve szerint töltötte az időt, közös játékkal, elmélkedéssel, beszélgetéssel, ezen a nyár ígéretével melengető tavaszi délutánon.

(Szerk.)

Egy csésze kávé... – Beszélgetés Sós Miklóssal, a mártélyi kemping vezetőjével

Noha sokan ismerik az 1991 óta mártélyi lakos Sós Miklóst, úgy gondoltuk nincs ellenére, ha egy hosszabb beszélgetés kapcsán bemutatjuk őt a „Kaláris“-ban, abból az apropóból, hogy sikeres pályázat után, kinevezték a Mártély tulajdonába került kemping vezetőjének.

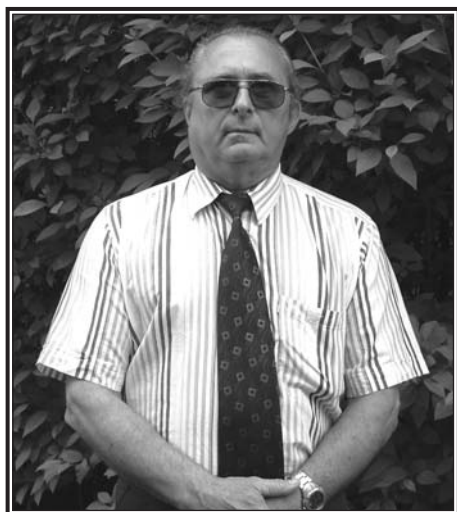
K: – Nagyon jól nézel ki! – fogadom riportalanyomat, ami így első olvasásra talán furcsán hat, ha egy férfi mondja egy másiknak, de a valóság az, hogy korát meghazudtoló kondícióban és „kinézettel“ érkezik a megbeszélrt időben a beszélgetésre.

S.M.: – Köszönöm! Talán a sport teszi, és az egészséges életmód...

(Erre rögtön rájöhöttem volna, mikor cigarettával kínáltam, s erre azt mondta: hál' istennek nem tudom mi a különbség, ha dohánnyal, vagy nem dohánnyal az ember – sose szívtam...)

K: – Úgy is mondhatnánk, „öreg motorosnak“ számítasz a szakmában, ami a vendéglátást, és annak megannyi területét illeti. Mégis, mielőtt erre részleteiben kitérnénk, kélek, mondj valamit a gyermekkorodról, tanulmányaidról, életutadról.

S.M.: – Tősgyökeres vásárhelyi vagyok. Ott jártam általános iskolába, majd 1 évet a Közgazdasági Technikumba, ám Édesanyám csábítására, ki abban az időben a „Fekete Sas“-ban volt szakácsnő, átiratkoztam felszolgáló ipari tanulóknak. A harmadik évben, igazgatóm, Dr. F. Kis Zoltán magához rendelt, és jó tanulmányi eredményeim jutalmaként lehetőséget kínál, hogy tanulmányaimat Budapesten fejezzem be. Így az utolsó évben, a Mátyás Pincében, és a Pilvax étteremben sajátítottam el a szakma fogásait.

K.: – És fenn maradtál...

S.M.: – Nem. Még ma sem tudom mi volt az oka, de nem maradtam ott, hanem hazajöttem Hódmezővásárhelyre. Honvágyam volt, pedig – s az ilyesmit az ember csak jóval utólag méri fel –, sokkal nagyobb lehetőségeim lettek volna. De így sem vagyok elégedetlen, vagy csalódott. A katonai szolgálat megkezdése előtt, 1 évig dolgoztam az akkori „Béke“ étteremben. 1960-tól következett két év katonaság, ami esetemben nagyon szerencsés módon úgy esett, hogy folytathattam a tanulást, és tiszti tagozaton egyedüli „közlegényként“ levelező szakon végeztem el a gimnáziumot, s 1946-ban tettem érettségi vizsgát a Bethlen Gábor gimnáziumban.

K.: – Nem szokványos út a sikerhez! Így legalább nem vezett kárba az a két esztendő.

S.M.: – Így van! Sőt, ezután lettem a „Béke“ Szálló és étterem helyettes vezetője. Tulajdonképpen innen számítható a vendéglátó szakmában szerzett vezetői tapasztalat.

K.: – És, mint ahogy előzetes beszélgetésünk során mondtad, itt jött be a sport...

S.M.: – Valóban. A Testnevelési Főiskolától az „mentett“ meg, hogy a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat akkori igazgatója behívatott, s közölte, hogy terveik vannak velem. A hódmezővásárhelyi kirendeltség vezető nyugdíjba vonulása miatt, azt gondolták, rám fog hárulni ez a munkakör. Így a TF. abbamaradt, s lett helyette közgazdasági érettségi, majd később felsőfokú vendéglátó ipari képesítés.

K.: – Ebben az időben kezdtél el tanítani?

S.M.: – Igen. A '70-es években, az akkor még Komócsin nevét viselő szakközépiskolában lettem óraadó. Felsőszolgálati ismereteket tanítottam. Kicsit később, a „gebines“ üzletek működtetésének lehetősége idején, a „Strand“ éttermet üzemeltettem. Ez egy vállalkozási időszak volt az életemben. Ebben benne volt többek között a „Lila Akác“ étterem üzemeltetése, majd a valamikori „Delta“ Kereskedelmi Vállaltnál egy rövid ideig tartó munkálkodás. 1988-tól ismét a „Fekete Sas“ Szálloda és Étterem következett, s mellette a Corvin Mátyás Szakközépiskolában is tanítva, 2000-ben mentem nyugdíjba. Nyugdíjasként is számítanak még a munkámra, vendéglátó-ipari ismereteket tanítok az iskolában.

K.: – Hogy jött az ötlet, hogy egy ilyen munkás élet után, jelentkez a mártélyi kemping vezetői álláshelyére?

S.M.: – Nos, tulajdonképpen sohasem voltam egy helyben ülő típus. Talán tényleg a sportnak is köszönhetően (egykor versenyszerűen pingpongozott – szerk.) még érzek magamban annyi napi erőt és energiát, hogy felhasználva az évtizedek alatt összegyűlt szakmai-emberi ismereteimet, tapasztalataimat, fel tudjam vállalni egy ilyen intézmény vezetését, a falu, s a közösség javára.

K.: – Most kellemetlenkedni fogok – ez az újságíró „kötelező” tennivalói közül a legkevésbé szimpatikus – amikor megkérdem, milyen állapotokat találtál?

S.M.: – Mondhatnám az ellenkezőjét is, de nagyon elhanyagolt állapotokat találtam. A faházak állapota, az eszközhiány, melynek pótlása még jelenleg is folyik, s a közeli határidő, eléggé kétségessé tették a kemping időbeni megnyitását. Sőt, tovább megyek. Nem lett volna nyitás, ha nincs az a közös összefogás, aminek eredményeként olyan műszaki, higiéniai állapotok jöttek létre rövid idő alatt, amelynek köszönhetően már a nyitás előtti héten a kezünkben voltak a működéshez szükséges engedélyek. Ennek az összefogásnak, az önkéntes társadalmi munkának az ötlete tudtommal akkor született meg, amikor a község képviselői első ízben járták be a kemping területét, s vették sorra az elodázhatatlan feladatokat. Így került sor arra, hogy a képviselőtestület tagjai a helyi újságban és kihelyezett plakáton felkérték a falu lakosságát, hogy segítsenek a kemping rendbehozatalában, s – élükön a Polgármester Asszonnyal –, és sok önként jelentkező részvételével 2005. május elsején megtörténhetett az első nagy rohammunka, amelynek során fogadóképes állapotba került a kemping. Mintegy 25-30 ember vett részt a takarításban, fűnyírásban, betonozásban, festésben, ablakpucolásban, s még felsorolni is sok, hányféle munkálkodásban. Sőt! A rákövetkező vasárnapon, a még elmaradt apróbb munkák elvégzésére, befejezésére is szép számban összejöttünk. Köszönet mindenkinek! Csak így vált lehetővé a május 10-i nyitás, s az első csoportok fogadás.

K.: – Miután alaposan körülnéztél, és felmérte a pillanatnyi lehetőségeket, gondolom a gondolatok tovább szárnyalnak, s keresik a megoldásokat, amelyek eredményeként ez a jórészt csak nyáron működő szezonális szolgáltatást nyújtó kemping, egyre magasabb színvonalon, s minden tekintetben eredményesebben tudjon majd működni.

S.M.: – Ez, egy nagyon sokrétű és gondos odafigyelést igénylő problémakör... A kemping, hivatalos nevén „Mártély Kemping”

sikeres üzemelésének csak egy része az anyagi lehetőségek megléte. Nagyon fontosnak tartom, hogy tisztázódjon a vízpart, pontosabban a strand üzemeltetésének, használati jogának kérdése, mert a nélkül a kemping vonzereje, erősen lecsökken. Mindenképpen kell a szolgáltatásokat fejlesztenünk, a vízi sportolás lehetőségeinek, a horgászturizmus lehetőségeinek kialakításával és megismertetésével. S minthogy minden szentnek kissé maga felé hajlik a keze, a gasztronómia irányába is, mert ezen a területen is vannak kiaknázatlan lehetőségek.

K.: – Mondhatni interjúm kívül is annyi mindenről beszélünk, hogy ennek a lapszámnak a terjedelme nem lenne elég mindannak a kitérgetésére... De ha már az előbb a szenteket, s maga felé hajló kezűket említetted, engedd meg, hogy megkérdézzem, a többiek által felvetett „Falumúzeum” ötletéhez – amely, bár a gyűjtés és a szervező munka egyszer már megindult, de jórészt alkalmas hely hiányában, mára valahogy egészen ellanyhult – mit szólsz?

S.M.: – Bár részleteiben csak nemrég értesültem a tervekről, jobbra, mikor eldöntött tényé vált a kemping vezetése, nagyszerű ötletnek tartom. Adott a hely, sőt, alaposabb szemlélődés után, már most is találunk olyan épületrészeket, amelyek kis átalakítással, kiegészítéssel kiindulópontjai, helyszínei lehetnének a kiállításnak, s a későbbiekben a mellé építendő skanzen jellegű, eredeti építészeti formában létrehozott halászház és épületegyüttese, igazi látványosságként emelhetnék a falu, s a kemping vonzerejét.

K.: – Végül, mert szokás az ilyesmiről megfedekezni egy lendületes riport közben, mikor a kérdező olyan szerencsés helyzetbe kerül, hogy a riportalany szinte adja a keze alá a témákat, mégsem feledkezhetünk el a családi életéről.

S.M.: – Kissé egyeseknek meglepő lesz – mondja huncut mosollyal –, de jelenleg a többedik házasságomban élek, boldogan. Ebből a házasságból született egy kislányom, aki most 14 éves. Nagyon érdekli a sport – atletizál. Legidősebb lányom Adrienn, itt él Mártélyon a családjával. Rajtuk kívül még két szeretett gyermekem van: Mariann, ő az Egyesült Államokban él, és Miklós, aki az édesanyjával lakik Hódmezővásárhelyen.

K.: – Miklós bátyám! Az olvasók nevében köszönjük, hogy a rendelkezésünkre álltál, s ilyen részletesen megismerhettük eddigi életutadat. Kívánunk jó egészséget, és örömet, sikereket a munkában!

Farkas Zoltán

A „VIRÁGOS OTTHON” program idén is folytatódik

Sikeresen lezárult az elmúlt évi program, az eredményhirdetésre március 15-én Nemzeti Ünnepeink megemlékezési programjában került sor.

Eredmények:

Pótári Imréné kertje	I. helyezés
Joó Károly kertje	II. helyezés
Somodi Istvánné kertje	III. helyezés

A többi résztvevőt oklevéllel jutalmaztuk. Mindenkinek gratulálunk!

Idén folytatni kívánjuk a programot, célunk az igényes és ápoltságú zöldfelület, a kert kultúrájának fejlesztése a település egész területén, továbbá a virágos utcaképek kialakítása. Bízunk abban, hogy a csatornázás senkinek sem szegi virágültetési kedvét.

Május végén, június elején, ahogy az időjárás engedi, virág-

vásárt rendezünk. Az elmúlt évhez hasonlóan a Gondozási központ lelkes munkatársai segítenek ebben.

A program vezetői újító javaslatokkal álltak elő. A résztvevők toborzása érdekében mindenkire becsengetünk, akinek a kertje szépen gondozott. Akik elfogadják ezt a megkeresést, és szívesen megmutatják kertjeiket a szakembereknek, azok bekerülnek a versenybe. A verseny a virágos és esztétikus elő- és magánkertek, balkonok valamint az ingatlanok előtti virágos utcasávok szakszerű megteremtését és fenntartását kívánja elismerni.

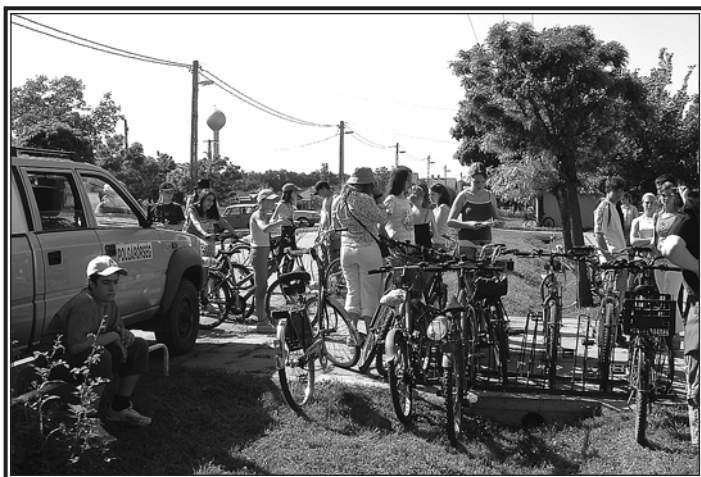
Minél több a jelentkező, annál több kategóriát tudunk kialakítani, és természetesen benne eredményt hirdetni.

Az őszi időszakban is szeretnénk virágvasárt rendezni, melyben a tavalyi választék bővítését is célul tűztük ki.

Üdülőhely és Faluvédő-szépítő Egyesület

Altenahr diákküldöttségét látta vendégül az ÁMK, a község Polgármestere és a falu

Mártély németországi testvértelepüléséről, 23 gyermekből, és 4 felnőtt kísérőből álló csoportot látott vendégül egy kellemes uzsonnára Balogh Jánosné, Mártyély Polgármestere 2005. május 23-án délután 4 órakor a községháza nagytermében.

A felső tagozatos diákok, egy hetet töltöttek nálunk, s mártélyi családoknál voltak elszállásolva.

Mindenféle finomság, sós és édes sütemények, üdítők kellek magukat a szépen megterített asztalon, mielőtt azonban

a szinte nyári melegben kerékpárral érkező gyerekek belemerülhettek volna a finomságok elfogyasztásába, meghallgatták a Polgármester Asszony szívből jövő köszöntőjét, Bérci Tamásné, Emike tolmácsolásában.

Rövid ismertetőt hallhattak a gyerekek Mártyélyról és a környékről, s végül azt a jókívánságot, hogy annak idején az ő gyermekeik ugyanolyan örömmel és természetességgel járjanak majd egymáshoz, mint ahogyan most, a gyümölcösöző jó kapcsolatnak köszönhetően ők, s a mártélyi gyerekek teszik ezt évek óta.

Ezután a német csoport nevében köszöntötték a mártélyiakat, a diákokat, a község vezetőit és minden lakosát. Külön kiemelték Achim Haag, Altenahr Polgármesterének szívből jövő jókívánságait, aki mostanában ünnepelheti 50. születésnapját. Végezetül meghívták a mártélyi gyerekeket 2006-ra Altenahrba.

Minthogy a hosszú utazás közben – mint mondták – volt elég idejük egy kis köszöntőműsort is kifundálni, a német gyerekek előbb verssel, majd egy slágerlista vezető honi slágerrel köszöntötték a jelenlévőket, majd egy kedves kvízzjáték keretében – melynek során kétfelé osztották a magyar „csapatot“, felnőttekre és gyerekekre –, sorra adták át a helyes válaszok után a mártélyi iskolának szánt ajándékokat.

A mártélyi gyerekek és a mindössze három felnőttből álló alkalmi csapat nem vallott szégyent. Minden feltett kérdésre helyesen válaszoltak, így nem maradt „átadatlan“ ajándék. Bár, gyanítható, ezek az ajándécsomagok akkor sem utaztak volna vissza Németországba, ha történetesen helytelenül válaszol a mártélyi csapat.

A délutánt kellemes uzsonna zárta, majd a gyerekek közös kerékpártúrán ismerkedtek a faluval és környékével. Másnap, Gyopáros-fürdői kirándulás volt a program, s bár az időjárás nem volt igazán kegyes a fürödni vágyó gyere-

kekhez, mégis nagyon jól sikerült ez a nap is, mert szerencsére a fedett medencében gondtalan vidámsággal, hancúrozással, időnként „komoly“ vízi csatákban jeleskedve élvezték a fürdő örömeit.

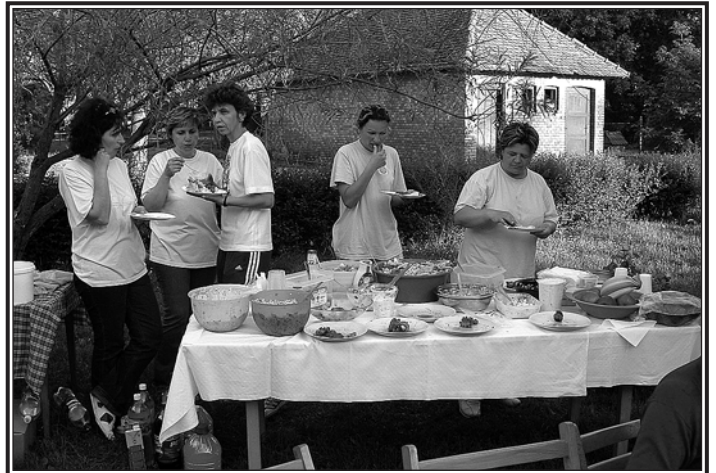
Csütörtökön, az ÁMK által rendezett gyermeknapi eseménnyel folytatódott a sajnos gyorsan fogyó napok sora. Középkori fegyver és harci bemutatót nézhettek meg a gyerekek, s akinek volt bátorsága és kedve, ki is próbálhatta az íjászat, a csillagdobás, a kardvívás rejtelmét, a kisebbek pedig örömmel vették birtokukba a felfújható ugráló várat és óriás csúszdát.

A napot egy közös búcsúest zárta. S bár kissé elszomorod-

tak időnként a kedélyek, mert véget érte ez a néhány nap, amelyben remélhetőleg jól érezte magát itteni, s vendég

gyermek egyaránt, a mihamarabbi találkozás reményében, jó hangulatban ért véget ez az egy hét, ami minden bizonytalansággal feledhetetlen emlékként marad meg mind a szervezés-

ben és lebonyolításában résztvevő felnőttekben, és gyerekekben egyaránt – nemkülönben a vendéglátó családokban is, akiknek önzetlen segítségét ezúton is köszönik!

(Szerk.)

Örömmel értesítjük Mártély lakóit, hogy megkezdte működését a falu honlapja, amelyet a www.martely.hu internetes oldalon találhatnak meg az érdeklődők.

Galambposta

E rovatunkban az olvasók leveleinek, észrevételeinek s panaszainak adunk helyt. Fenntartjuk azonban a jogot, hogy etikai megfontolásokból mérlegeljük a megjelentetés szükségességét vagy hogy rövidített és szerkesztett formában tárjuk ezek tartalmát Önök elé. A szerkesztőség, nem feltétlenül ért egyet ezen írások tartalmával.

Piaci füstölgés

A minap, mint rendesen, piaci bevásárló körútra indultunk a feleségemmel Hódmezővásárhelyre. Begurultunk a Stadion elé, s mivel „kiszúrtuk“ az almaárust a járda mellett a parkolóban, megvásároltuk a szükséges mennyiséget, majd úgy döntöttünk, hogy ha már itt vagyunk, szétnézünk máshol is. Alig hagytuk el az autót, máris elénk jött a parkoló őr, azzal hogy „ne hozzuk őt kényelmetlen helyzetbe, és legyünk szívesek átállni a kocsival a szemközti oldalra, mert ez itt fizető parkoló“. Legalább olyan kedvesen, mint ő, megkérdeztem, miért mondja hogy kényelmetlen helyzet, és hogy fizetős, amikor egyetlen tábla sem jelzi ezt azon a részen? „Hát, ki van adva, hogy arról a részről is kel szedni parkolási díjat“. (Megjegyzem, van kitéve tábla, „fizető parkoló“ felirattal, de egyértelműen el lehet dönteni, hogy mely területre értendő a tábla hatálya.) Nem garasoskodás miatt, de úgy döntöttem, hogy átállok a másik oldalra a kocsival és megkeresem az illetékest, amíg volt menyasszonyon bogarászik a kofák áruai között.

Hamar meg is találtam a piac üzemeltetőjét. Mivel nagyon jól ismerjük egymást, joggal reméltem hogy meghallgat, és valamiféle elfogadható választ ad kérdésemre. Gyerekkori közvetlenséggel üdvözöltük egymást, majd az első kérdésem után egyre ingerültebben, lehengerlő modorban, mondatait hivatali szlenggel átítatva próbált a közterület-használat szigorú szabályaira apellálni, szerintem „egyenesen feltett kérdésemre“: miért nincs kitéve a fizetőparkolást jelző tábla oda, ahol egyértelmű lenne a beálló járművek vezetői számára, hogy a parkolásért fizetni kell? A következő kérdést már nem tudtam föltenni, mert vilámgyorsan dolga akadt, de olyan gyorsan, hogy két másodperc alatt csak a hátát láttam. Csak gondolatban dobtam utána a búcsúm: „örülök, hogy láttalak“. Örülök, hogy láttalak?

Ezzel vége is volt a beszélgetésünknek.

Ki-ki tovább gondolhatja magában a témát. Én úgy gondolom, jó lenne tudni, hogy azon a bizonyos, kb. 50 m-en, miért nem kell jelölni az amúgy nem olcsó parkolást, ha jogos a díjszedés? Vagy, hogy egy parkolónak kijelölt területen miért vannak árusok kipakolva? Miért kell ilyen és hasonló jelenségeket elnézni az embereknek?

Még sorolhatnám, az utca sarkán leselkedő közterületeket, hogy amíg én kikímélve a Mentőszolgálat – amúgy tényleg előzékeny szolgáltatását –, beteg hozzátartozóm osztályra kísérése után, büntető cédulát találok a szélvédőmön! Aki járt már régebben is a piacra Hódmezővásárhelyen, az tudja hogy milyen volt az epreskerti parkoló. Csak azután tudtunk fizetni az őrnek, ha kiöntöttük a cipőnkből a vizet, a sarat. Persze a vállalkozás éppen úgy épült-szépült, mintha száraz parkoló lett volna. A továbbiakban azt sem hiszem el, hogy mi piacra járó vásárlók, és a piacozó árusok, ne hordtunk volna össze annyi pénzt az üzemeltetőnek, hogy azt az ominózus „remélhetőleg jogosan használt“ 50 méternyi szakaszt, ne tudná ki táblázni.

Vagy ennek is van kézenfekvő magyarázata? Vagy van az embereknek elég bajuk, meg közömbös hozzáállásuk hogy elnézzenek dolgok fölött?

Békési Sándor – Mártély

Emlékezés...

Kezemben a mobiltelefonom. Keresek egy számot. Mikor odaérek Dr. Bakonyi Attila állatorvos számához a telefonkönyvben, csak nézem, s kicsordul a könnyem. Az a kedves ember, akit humoráért, megbízhatóságáért és tudásáért, minden iránti érdeklődéséért szeretünk – nincs többé. Elment, egy életút véget ért. Keserű fájdalom a családnak, munkatársaknak, barátoknak, ismerősöknek.

Akik közelebről ismerték, tudtak a betegségéről. Mi csak később kaptuk a hírt. Reméltük, hogy felgyógyul és minden a régi lesz. Sajnos nem így történt. A sors másképp rendelte.

Eltávozott. Itt hagyott mindent és mindenkit, amit, s akiket szeretett, ami jó és szép volt az életében.

Ezután már csak az égi mezőkön várja a telefonhívásokat. Ott, ahol már nincs betegség, fájdalom és bánat, csak örök megnyugvás.

Emlékét megőrizzük! Pihenése legyen csendes...

Tóth Ibolya – Mártély

Elköszöntek Kaszás Sándortól...

Kedves Tiszteletes Úr!

Most elköszönünk mi is, a mártélyi Református Gyülekezet tagjai.

Elköszönünk, de nem végleg. Nagyon reméljük, hogy még sokszor találkozunk.

Köszönjük az éveknek, ezeknek a Mártélyon töltött hosszú éveknek szolgálatát. Kedves figyelmességét, emberségét, Istenbe vetett hitét, hogy mint lelkipásztorunk imádkozott az emberek lelki üdvéért, s próbált mindenkinek vigaszt nyújtani.

Most amikor eljött az idő, hogy elmegy Mártélyról egy szeretetotthonba, kívánjuk, hogy érezze jól magát. Találja meg a nyugalmat. Szeretet és megértés vegye körül, legyenek békések napjai. Legyen ideje olvasni, pihenni, levelet írni, és ha úgy érzi – hazajönni...

Sokat fogjuk emlegetni. Hiányozni fog fürge járása, mosolya, emberséges atyai szeretete.

És ha majd eljön az a bizonyos idő, mikor földi útja végén az Úr Jézus Krisztus magához szólítja, visszavárja Mártély, e tiszaparti kis község csendes temetője, ahol feleségével, Janka nénivel, együtt fogják örök álmukat aludni.

Legyen még köztünk sokáig!

*A Gyülekezet tagjai nevében elmondta az imaházban
Szabó Lajosné, Nagy Anna Katalin*

Hol is van Magyarország?

A kérdés talán viccesnek tűnik, pedig nem az.

Aki járt már Erdélyben, abban biztosan felmerül a kérdés – tényleg, hol is van ma a Magyar – ország?

Három hete, Farkas tanár úr segedelmével, ismét bebarangolhattuk Erdélyország csodálatos tájait. Haraphattuk a levegőt a Hargitán, ihattuk a borvízforrások csodálatos vizét, és találkozhattunk olyan magyarokkal, akik még sírnak a Himnusz sorain és megcsókolják a piros-fehér-zöld zászlót. Egy, biztos: ilyen személyes élmények után, már az odátvedt itthoni magyar is csak kapkodja a fejét. Mert döbbenetes dolgokat láttunk és éltünk át. Felsorolni is több oldalt emésztene föl, amit 6 nap alatt felkerestünk. Temesvár; Déván Csaba atya és a gyerekek; Gyulafehérváron a Bazilika, s a Magyar Királysírok; Segesvár – Petőfi emlékhelyei; Nagyszében; Székelyudvarhely; Csíkszereda; Gyergyószentmiklós; Sepsiszentgyörgy; Kézdivásárhely; Marosvásárhely; Torda; Kolozsvár; Körösfő; Kalotaszentkirály; Nagvárad; Nagyszalonta; és a többi csodálatos hely. A magyar történelem, a magyar múlt, s a jelen ezernyi emléke, eseménye.

A felsorolt helyek bármelyike több érdekességet kínál az odautazónak, mint egyetlen megyénk. Erdély oly gazdag történelmi emlékekben a maga 103 ezer (!) négyzetkilométerével, hogy állítom, egy emberöltő is kevés a megismeréséhez! De egy biztos: akiben magyar szív dobog, az sok papírzsebkendőt vigyen magával, mert a meghatottság és döbbenet könnyeit sűrűn kell majd törölgetnie...

Itthon, ismerősök, kissé cinikusan kérdezték, na, és a románok?

Erre feleséggel összenéztünk, és döbbenetesen állapítottuk meg, hogy a hat nap alatt Erdélyben szinte nem halottunk román szót – de magyart hála istennek annál többet. Hát, ez van ma. Azt az őszinte odaadó szeretetet és érdeklődést, amit vendéglátóink tanúsítottak, még soha, sehol a világban nem tapasztaltam, pedig már jártam egynéhány helyen. Az, hogy hogyan élték meg 2004. december 5-ét – az egy külön téma.

Már idehaza, a fényképek, filmfelvételek nézegetése közben jutott eszembe, ha lesz még magyar jövő, az biztosan nem itt, ebben a megcsónkított, kirabolt, meggyötört és megalázott, liberális szennel elhülyített országban lesz.

Ugyanis hazaszeretet nélkül, nincs nemzet! Ezt a „nagy népek” már több ezer éve tudják, csak velünk akarják elfelejteni. Vajon, miért? Ezzel kapcsolatban csak ötleteim vannak, de azok túl rémisztőek, ezért le sem írom.

Marad a szörnyű realitás: ma magyarnak érezni magunkat (büszkén) sokkal könnyebb Erdélyben, a Felvidéken, a Délvidéken, Kárpátalján, mint idehaza – „Magyar – országon”.

Nagyon várom a következő utat Erdélybe, ahol majd újból emelt fővel, s talán könnyes szemmel énekelhetjük ősi himnuszunkat a „Boldog Asszony Anyánkat”. „Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél meg szegény magyarokról...” Trianon gyászos évfordulóján, június 4-én gondolkozzunk és emlékezzünk – mert van mire.

P. Tóth Mihály - Hódmezővásárhely

TAKARMÁNYBOLTOK KÍNÁLATÁBÓL

- vegyesdara (35 kg) **1540 Ft**
- morzsázott indítótáp (20 kg) **1640 Ft**
- morzsázott nevelőtáp (20 kg) **1500 Ft**
- tojótáp (20 kg) **1320 Ft**
- nyúltáp (20 kg) **1360 Ft**
- szója (20 kg) **1520 Ft**

Ezenkívül kaphatók: sertéstakarmányok, pulykatáp, koncentrátumok, korpa, szemes termények, kutya- és macskatápok, kiegészítők, stb.

Termékeinket szükség esetén díjmentesen házhoz szállítjuk.

Boltjaink: Hmvhely, Rákóczi út 38.

Csomorkányi út 70.

Damjanich u. 123. és 155.

TOTALGAZ – Kényelmet kapcsolunk a gázhoz – ingyenes házhozszállítás

Telefon: (62) 241-354 · (30) 250-2431

AGROFERR

ACÉL · ÉPÍTŐANYAG

AKCIÓ!

Betonacél Ø 8	324 Ft/szál
Betonacél Ø 10	324 Ft/szál
Betonacél Ø 12	324 Ft/szál
Hengerhuzal Ø 5,5	324 Ft/szál
Síkháló 4×150×150×5000×2150	2580 Ft/tábla
Síkháló 5×150×150×5000×2150	3980 Ft/tábla

Áraink az áfát tartalmazzák!

DÍJTALAN KISZÁLLÍTÁS!

Rendelésfelvétel:

(62) 244-055 · (30) 655-8661

www.agroferr.hu

Betekintő – Budapest a hazai, és a külföldi vendég szemével

Lassan már ötven éve, hogy rendszeresen ellátogatok a fővárosba. Így módomban volt, hogy megismerjem, összehasonlítsam a jelent az elmúlt idők tapasztalataival. Valahogy olyan érzés fog el, hogy minden kornak megvolt a maga szépsége, örömei, és gondjai is. Mindég nagy büszkeségünk volt a főváros, ami az elmúlt időkben, nagy teret jelentett a nemzetgazdaságnak. A város szerencsés geográfiai fekvéséhez párosult a nemzet összpontosított alkotási vágya, sőt gyakran az állam nagy áldozatokkal járó befektetései. Többé-kevésbé így volt ez évszázadokon át. Nem eredménytelenül! Napjainkban Európa egyik legszebb fővárosával (szerintem a legszebb) dicsekedhetünk és lehetünk büszkék, az évszázados alkotások eredményeivel. Budapest nem csak az ország, hanem egész Európa büszkesége lett. (Amit a Turista nem tud, hogy ez időnként milyen nagy áldozatokkal, megvonásokkal járt az egész ország területén élő lakosság számára.) Az ember csak bízik benne, hogy ez a dolog napjainkban fordulóponthoz érkezett, és a jövőben, mert az Unió is úgy akarja, nagyobb vagy egyenlő súlyt helyeznek politikusaink az ország más részeinek fejlesztésére is.

Május közepén tett látogatásom alkalmával részt vettem két városnéző körúton, ahol nagyobb részt németek, svájciak, és amerikaiak voltak jelen. Szándékosan tettem ezt, mivel én magam is évtizedeket éltem külföldön, így a nyelv és a gondolkodásmód sem idegen számomra. Így elvegyülve a külföldi turisták között jobban tudomásomra jutott, miként látják, véleményezik hazánk fővárosát, és múltunk, jelenünk eredményeit. Kellemesen csalódtam. A legtöbben csodálattal, bámulattal, néha talán értetlenséggel álltak a látvány előtt. Ami a panorámát illeti, a város élénk táruló szépsége a Halászbástyáról épp olyan megragadó, mint a Gellért hegyről. Itt volt a leghevesebb fényképezés, mert ehhez hasonló panorama kevés van a világban. A Mátyás templomban átéli az ember egy nagy nemzet történelmi küzdelmeit, élni akarását. Az Országház, nagyház látogatása alkalmával inkább a bámulat, és a szó szoros értelmében a tátott száj volt a jellemző. Én ott az ülésteremben rögtön arra gondoltam, hogy hozhatnak itt egymás után milliárdosok felelőtlen döntéseket egy nagyszerű, küzdő nemzet felett. Hiszen az ott kínáló szépséggel, ahol az évszázadok emlékei, és művészi alkotásai valósággal ölébe veszik az embert, s legszívesebben napokig elidőzne, mert azt az élményt mással nem lehetne pótolni.

Gondolom minden magyarban, mint bennem is, nem csak a művészi alkotások csodái, de az alkotások történelmi múltja is az, ami lenyűgöz. Felelősséget, kötelességet ébreszd a jövőre nézve. A Hősök Tere csak tetőzte a hangulatot, a monumentális alkotásokkal, ami az idegen számára is káprá-

zatos szépségnek bizonyult, a maga csodálatos környezetével és a Szépművészeti Múzeummal. Az Andrásy úton, ami mára a világörökség részévé vált, tünődve csodálkozott a turista, az elmúlt idők szép építészetén.

A belváros tisztább lett, színekbe öltözött. Egyre több régi ház került restaurálásra, számtalan szép új alkotás is gazdagítja a várost. A Nemzeti Színház a bizonyítéka, hogy modern alkotás is lehet szép, klasszikus környezetbe illő, és csodálatra méltó, aminek látványát a szívébe zárja az ember.

A Szent István Bazilikát már csak a sógorom kíséretében látogattam meg, aminek halvány de szép emlékét már gyermekkorom óta magammal hordozom. A Vatikánban még nem jártam, de aligha hiszem, hogy a Bazilika szépsége elmaradna mellette. Ez a szent hely, ami a nemzet keresztény hitét, múltját, kultúráját minden látogatóval a legszebb formában érzékelteti, nem maradhat ki a városnézés során. Minden biztonnyal az ország egyik legszebb alkotása, kincse.

A városnézést egy Duna parti sétával lehet folytatni, ahol számtalan külföldi utasszállító sétahajó állomásozik, és jelenlétük csak növeli a karcsú hidak által nyújtott szépséges látványt.

A Bajcsy Zsilinszky utcában sétálva rátaláltunk nagy sportolónk, bokszolónk, „Koko”, azaz Kovács István „BOX utca”

nevű vendéglőjére, ahol a konyakos kacsamáj elfogyasztása után jól csúszott a Villányi Oportó. Éppen indulóban voltunk, amikor betért a tulaj, „Koko“, és egy kis párbeszédet követve szívesen teljesítette kívánságomat, hogy a mártélyi Kaláris részére készítsünk egy fotót. Így készült a mellékelt kép. Neves sportolónk, aki barátságos, szolid, és sok területen aktív közösségi tevékenységet is folytat, az utóbbi időben esélyes sport-miniszterként is szóba került. Ebben az évben szerzi meg közgazdasági diplomáját, így a képzettsége sem lehet akadály. A sportéletben viszont már régen közismert, és kitűnik a közösségért folytatott aktivitása. Bizonyítva, hogy nem csak a saját eredménye, de a fiatalság az egész lakosság egészségi állapota, és ebben a sport szerepe mennyire fontos számára.

A kissé rövidnek bizonyult városnézés második napján, a város piaccsarnokait vettem célba. Ami nem kis meglepetésemre az utóbbi években gyökeresen megváltozott, megszépült, és mondhatom nincs tudomásom Európában hasonlóan szép csarnokokról. A rend, a tisztaság, az árubőség, de az árúk friss ízléses kínálata is, igazán kellemes tapasztalat. Ez érvényes úgy a városi nagy csarnokra, mint a Lehel piacra, ami nekem még jobban tetszik, de a Fehérvári csarnok is kellemes bevásárlóhely.

Ami kevésbé tetszik, az sok esetben az árak. Azt hittem a guta megüt, amikor láttam, mit kérnek a szárított gombáért. Ugyanis a látott árakért ezt sehol Európában nem lehetne értékesíteni. Itt ezek szerint lehet. Aztán avval a sült, rántott hallal is gond van. A ponty még frissnek bizonyult, de az a heck vagy mifene, egyenesen ehetetlen büdös volt. Ez

legjobb esetben egy elrontott éjszakát eredményez. A hozzá ajánlott vizezett vörös borra is ráfogtam volna, hogy műbor. Na ezek már a rossz tapasztalatok, mert hogy a sok jó között ilyen is volt – nem akarom elhallgatni.

Tény, hogy az utcák tisztábbak lettek. A kutyaürülék sem csúfítja már annyira a fővárost, mint régen, legalább is a belvárost nem. Az aluljárókban nincs jelen a nyomor, gondolom nem szűnt meg, de a kiszorították a belvárosból, mint ahogy ez egész Európában szokás. Állítólag a bűnözés is kevesebb, ami azért egy időben még elriasztotta a látogatót. A legrosszabb benyomást a sok rongálás, grafiti, és tömegközlekedési eszközök részbeni állapota nyújtja, ez valahogy nem megoldható, és nem egy kultúrált utazóközönségről

tesz tanúságot.

Összességében mégis sok szép emlékekkel lehet zárni a városnézést, és mi sem alkalmasabb erre, mint egy kis Váci utcai séta, Somló galuska, gesztenyepüré, és bezárólag egy pusztakotél.

Rövidke volt a látogatásom, de hamarosan pótolni fogom. Nem igen van olyan város Európában, ami annyit tud nyújtani a látogatónak, mint Budapest. Nem csak a szépsége, történelme, számos múzeuma, intézménye, galériája, de a fürdői, a Margit sziget, a János hegy, a sétahajóval elérhető Szentendre, s Esztergom is ide tartozik.

A vidéknek fejlődni kell sokkal jobban, mint a múltban, ez döntő jelentőségű a jövőre nézve, de szíve, mozgó ereje az országnak maradhat mindannyiunk számára Budapest.

Pósz Péter

A „Kaláris Fóruma“

Tisztelt Olvasók!

Ez alatt a cím alatt szeretnénk egy fórumot indítani, az Önkormányzat Képviselői, és Mártély polgárai részére. Szeretnénk lehetőséget adni a testület képviselőinek, hogy munkájukat, eredményeiket, gondjaikat, kudarcaikat közelebb vigyék a lakossághoz. Ez által elosztatva minden felmerülő kétséget, és esetleges találgatásokat. Itt a mártélyi polgároknak is lehetősége nyílik minden felmerülő kérdés, öröm, gond, nyilvános megvitatására.

A tapasztalat szerint az ilyen fórumok nagyban hozzájárulnak mind a közösségi, de a magán gondok megoldásához is.

A cél, hogy ismerjük meg egymást, és akkor jobban meg tudjuk egymást érteni, esetleg segíteni is egymásnak. A nyilvánosságra hozatal célja, lehet egyszerű ismeretterjesztés, de segítségkérés, vagy esetenként a megoldás keresése is.

Kérdéseiket, közleményeiket, feladóval ellátva juttassák el a szerkesztőségbe, amit írásban, telefonon, vagy e-mailben, (elektronikus levélben) is megtehetnek.

Minden kérdést, közleményt, ami feladóval van ellátva megválaszolunk, és nyilvánosságra hozunk.

Kérem Önöket, használják ki ezt a lehetőséget.

Tisztelettel: Pósz Péter a lap munkatársa

Gasztronómia – A hónap receptjei

Minden hónapban igyekszünk a beküldött receptek közül hagyományosabb, mondhatni „Magyar embörnek való” ételt, és valamelyest kímélőbb, a reformkonyha irányába mutató, de legalábbis olcsón s gyorsan elkészíthető finomságot ismertetni. – Jó étvágyat!

Nyakunkon a jó idő hál' Istennek, lehet a szabadban sütni-főzni. E havi számunkban ezért olyan ételrecepteket ismeretünk, amelyeket érdemes kipróbálni, elkészíteni, egy jó pohár bor mellett jóbarátokkal, jó étvággal elfogyasztani.

Tiszai halászlé

Hozzávalók 4 személyre: 50 dkg apró hal, 1 db 1, 2 kg ponty, vagy harcsa, (ha mindkettő van, attól királyi lesz a hallé – szerk.), 1 nagy fej vörös hagyma, 1 paradicsom, 1 hegyes, csípős zöldpaprika, 1 evőkanál édes-nemes piros paprika, 1 cseresznyepaprika.

Előkészítés: a halféléket (ha nem konyhakész, hanem élő halat vásárolunk) megtisztítjuk, a pikkelyeket lekaparjuk, a zsigereiket, belsősegeiket kiemeljük a hasüregükből, és kívül-belül alaposan megmossuk. A halvért felfogjuk, az esetleges haltejet és ikrát félretesszük. A ponty fejét és farkát leválasztjuk, a törzset felszeleteljük. A hagymát megtisztítjuk, és finomra vágjuk. A paradicsomot és a zöldpaprikát megmossuk.

Az apró halakat, a ponty fejét és farkát egy nagyobb lábosba tesszük, hozzá adjuk a hagymát, a felfogott halvért, majd felöntjük annyi hidegvízzel, hogy a halakat éppen csak ellepje, és kb. egy órán át lassú forrással, főzzük-pépesítjük. A paradicsomot meghámozzuk és felaprózzuk. A halszeleteket kissé besózzuk, felhasználásig hidegen tartjuk. Sűrű szövésű szitán átszűrjük a hallét, majd felöntjük egy liter hidegvízzel, és felforraljuk. Hozzá adjuk a piros paprikát, a paradicsomot, ízlés szerint az eltördelt cseresznyepaprikát, végül a halszeleteket, az ikrát, a haltejet, és mérsékelt tűzön 10–15 percig – puhulásig – főzzük. Kavargatni nem szabad, mert a halhús törékeny, csak az edényt rázogassuk, bográcsot riszáljuk!

A kész levet lehetőleg a főzőedényben tálaljuk, vagy nagyon óvatosan leveses tálba szedjük, nehogy összetörjön a halhús. A csípős-hegyes zöldpaprikát felkarikázzuk, és külön tálkában kínáljuk.

Rablóhús

Hozzávalók 4 nyárshoz: 80 dkg sertés tarja 4 nagyfej hagyma 4 zöldpaprika bors, só.

A húst egyforma kockákra vágjuk, hogy nyársra tudjuk húzni. Kissé megsózzuk, borsozzuk. A megtisztított hagymákat negyedekre vágjuk, a paprika húsát is feldaraboljuk, hogy nyársra húzható legyen. Az alapanyagokat váltakozva felszűrjük a nyársra, és parázs felett, gyakran forgatva megsütjük.

Tippek:

A nyárson sütés mindig parázs felett történjen. A bográcsban készített ételek alatt loboghat a tűz, de a nyársra szúrt anyagok láng felett hamarabb megégnek, mielőtt megsülné-

nek. Sütés közben legyen kéznél egy kenyérszelet, hogy a finom szaftot rácsépegtethessük. Ha kevésbé zsíros húst választunk, pl. szűzpecsenyét, akkor a húsdarabok mellé vékony szalonna szeleteket is tűzzünk, különben száraz lesz a hús. Aki nagyon éhes, tegyen a kenyérré hagyma karikákat, és sütés közben már falatozhat is.

Almás hal nyárson.

Hozzávalók 4 nyárshoz: 80 dkg halfilé, 4 db alma, 1 citrom, 1 gerezd fokhagyma, só.

A megmosott, szalvétával szárazra törölt halhúst kb. 10×2 cm-es csíkokra vágjuk, és enyhén megsózzuk. Zúzott fokhagymát hozzá adjuk a citrom levéhez, bekenjük vele a halszeleteket, és 15 percig pihentetjük. Az almát kimagozzuk, és darabokra vágjuk. Közvetlenül a sütés előtt váltakozva felszúrunk a nyársra egy darabka almát és egy feltekert halszeletet. A grill rostján vagy parázs felett forgatva készre sütjük.

Tippek:

Bármilyen, szálka nélküli halat felhasználhatunk az ételhez. A szeletek citromos-fokhagymás kenéshez kenő tollat használjunk.

Grillezett pulykamell szeletek.

Hozzávalók 4 személyre: 1 evőkanál Maggi Eszencia csirke húshoz, 60 dkg filézett pulykamell, 1 dl étolaj.

A megmosott pulykamellet lecsepegtetjük, és 4–6 dkg-os szeletekre vágjuk. Maggi eszencia csirkehúshoz ízesítővel mindkét oldalt bekenjük, majd tálba tesszük, és olajjal leöntjük. Felhasználásig hűtőben érleljük. Forró grill lapon aranyárgára sütjük. Tüzes mexikói mártással tálaljuk.

Hozzávalók, és elkészítés: 1 tasak mexikói fix, 3 dl víz, 1 dl száraz vörös bor, 1 db hegyes zöldpaprika, 1 kiskanál vaj.

A megmosott paprikát finomra vágjuk, kevés olvasztott vajon lepirítjuk. A Maggi mexikói fix-t a vízzel és a száraz vörös borral csomómentesre keverjük, majd a paprikára öntjük. Felfőzzük, és lassú tűzön kiforraljuk.

Igazán kevés kis irodalom

Násznagy uram, mög a bor...

Biztos vagyok benne, hogy mindenkinek volt az életében olyan esemény, vagy történet, amire szívesen, vagy kevésbé szívesen emlékezik, de bizonyára volt olyan is, amit ma is megmosolyog, ha szó esik róla. Az „esemény“ amelyről most szó lesz, utóbbiak közül való...

Egyszer egy lány és egy fiú, hogy megszerették egymást, elhatározták, hogy összeházasodnak, kitűzték az esküvő napját, s lekezdték szervezni a lakodalommal kapcsolatos teendőiket. Először is, esküvői tanút, azaz násznagyot kerestek, de olyan embert, aki megfelelt e feladat ellátására. Hosszas keresgélés után, meg is találták egy rendes, becsületes ember személyében.

Azon a reggelen még a nap is fényesebben ragyogott az égen, mintha ő is hozzá szeretett volna járulni az esküvő szépségéhez. A lányos háznál, kora reggeltől nagy volt a sürgés-forgás, hogy minden elkészüljön délig a vendégek érkezéséig. Meg is érkeztek, s leültek a terített asztalokhoz. A zenekar húzta a talpalávalót, fokozódott a jó hangulat, majd a vőfély köszöntötte az egybegyűlteket, s kezdődött az ebéd, egy rigmus kíséretében. A felszolgálók asztalra tették az aranyló tyúkhúslevest csigatésztával, utána megérkezett az illatos, finom birkapörkölt, majd sorban a sülték és sütemények. Mikor a birkapörköltet befejezték, valaki megszólalt a vendégek közül: ezt a birkát bizony nem itatta mög a gazdája, de már nagyon szomjas...

Násznagy uram elérte a célzást, és már töltötte is a poharakba a bort. Koccintottak, mindenki a maga szomjúságát oltva ittak a menyasszony, a vőlegény, a rokonok, a szomszédok, és ismerősök egészségére. Közben az idő, nagyon elhaladt. Násznagy uramnak is menni kellett volna haza öltözni, de nem tudott az asztaltól felállni. Észrevette ezt egy szemfüles menyecske, s szólt a feleségének, jöjjön, mert baj van, segítsen, mert hát, ez az ő kötelessége. Odamegy a feleség, s kérdi: mi a baj? Mondja válaszul násznagyuram: nem bírnak a lábaim. Hát, jó – szólt az asszony –, egy kortyot sem ihatsz mostmár tovább! Adott az emberének egy nagy pohár szódavizet, egy csésze erős feketét (cukor nélkül!), azután vártak egy kicsit, s mert javulás mutatkozott, elmentek haza, az alkalomhoz illően felöltözni.

Ne gondolja senki, hogy ez olyan könnyű volt, mert a mozgás elég nehezen, kissé ingadozva ment. Hazaérve, csak sok küzdelemmel sikerült bemenni a lakásba, erre megint megpihentek egy kicsit, erőt gyűjtve a további munkához. Legelőször is férjuram megint kapott egy pohár szódavizet, majd meg kellett neki friss vízben mosdani. De csak ezután kezdődött a cirkuszi mutatvány. Körülményesen, és némi egyensúlyozás után minden ruhadarab a helyére került, maradt a nadrág felhúzása. Násznagyuram fogja is a nadrág derekát, s próbálja beledugni a jobb lábát, de sikertelenül. Próbálja újra, de csak nem igazodik. Közben szidja a szabót, duruzsol, és tovább kísérletezik, de sehogy sem képes belebújni. Hogy fogytán a türelme, csak kiszólt a feleségének (aki kávécsinálás ürügyén ment ki a konyhába, de az ajtó mögül figyelte a férj keserves próbálkozását): Te asszony! Hány szára van ennek a nyüves nadrágnak? Hát kettő – válaszolja az asszony –, mer' te hányat látsz? Én, hát négyet! Az meg, hogy lehet? Én azt nem tudom – válaszolta a toporgó férj –, de hogy melyik lehet az igazi, azt kéne kitalálni, gyere, segíts már!

Az asszony megszánta a férjét és segített bebújni neki jobb lábbal a jobb szárba, bal lábbal a bal szárba, s a lelkére kötötte, hogy rendszeren „rázza bele“ magát a nadrágba, úgy ahogy azt kell, gombok begombolva, derékszíj becsatolva. Közben ő is felöltözött, mint násznagné, felsegítette az ura zakóját, s vártak az indulásra. Násznagyurunk időközben kijózanodott, mintha mi sem történt volna, de egy életre fogadalmat tett, hogy akár hányszor is lesz esküvői tanú, soha nem iszik.

A házasságkötő teremből egyenesen mentek fényképezkedni és a templomba, majd a vacsoraasztalhoz ültek, jól ettek, jól ittak, majd a menyasszonytánc után, amint az ifjú férj felkapta immár menyecskeruhába öltözött feleségét, és a vendégek legnagyobb ámulatára kifutott vele a teremből, násznagyuram feladatai is befejeződtek a lakodalomban. Rögtön el is vegyült kedves feleségével együtt a táncolók között, akik világos reggelig mulattak.

Annyit még tudni kell, hogy a mi emberünk volt még néhányszor násznagy életében, de azt a fogadalmát azon túl – becsületére legyen mondva – mindig megtartotta...

(Az írás az anekdotagyűjtő pályázatra érkezett.)

JUHÁSNÉ JULCSI – Születésnap

Május a legkedvesebb hónapom
A virágokat szeretem nagyon,
Kis unokám születésnapja –
Szívemben a szeretet dala.

Nyolc gyertya égett
A torta tetején,
Fény csillant meg
Drága kis tekintetén.

Kedves mosoly, vidám jókedv,
Gyertya lángjánál is fényesebb.
E boldog kis arc feledteti a gondot
Kívánom, az igazi boldogság rátaláljon...

A versemet befejezem mostmár,
És szívből kívánom, hogy mindenkinek
Ilyen drága unokája legyen a világon...

Megújult az iskolai konyha

Ahogy arról a Kaláris egy korábbi számában már beszámoltunk, jelentős fejlesztések eredményeként, megújult az ÁMK iskolai konyhája.

Öröm belépni a világos, ragyogóan tiszta ebédlőbe, ahol szép fenyő asztalok és kényelmes székek várják az ebédelni érkező nebulókat. Bérci Tamásné igazgató, nem kis büszkeséggel kalauzol a felújított helyiségekben. Van is oka rá. A konyhába lépve étvágygerjesztő illatok fogadnak, sül-fő az ebéd, mindenütt rend és precíz tisztaság. A hölgyek épp az előkészítőben foglalatoskodnak, a tűzhelyen forrón kelletti magát az illatos leves, s nagy tepsikben mosolyog ránk a még felszeletlen sütemény.

A konyha felújítása pályázati pénzből, a téli szünet idején kezdődött. Két ütemre bontották a munkálatokat. Az első ütemben megtörtént a szigetelés, és a padló járólapok cseré-

je, A falicsempe borítás megemlése 210 cm-es magassáig, két új munkaasztalt, tároló polcokat és hűtőt állítottak be, s helyére került a vadonat új ebédlőbútor is. A második ütem legjelentősebb eredményei, hogy rozsdamentes edénnyel látták el a konyhát, villany- és olajsütőt szereltek fel, s egy konyhai elszívót.

A felújítás befejezésének határideje 2005. június 30-a, s látva az eddig elvégzett munkákat, semmi kétség nem férhet hozzá, hogy minden időben a helyére kerül. Még az a két új konyhai elszívó is, amely még hiányzik ahhoz, hogy még megfelelőbb körülmények között dolgozhassanak a szakácsnők.

A konyha jelenleg 200 főre főz, s a már konkretizált terveknek megfelelően, a nyári szünetben is ki lesz használva a kapacitása, hiszen a „Mártély Kemping“ vendégeinek fog igény szerint főzni. Az ételt azonban nem szállítják ki, mert ahhoz egy olyan tálaló konyhával kellene rendelkeznie a kempingnek, amelynek szigorú előírásait pillanatnyilag nem tudja betartani, ezért a vendégek jönnek majd át ebédelni, a szép, kényelmes, és szünyogmentes ebédlőbe.

Meglepő módon, a konyha egy adag ebédet 262 Ft-ból képes előállítani, s bár nagyon változatos ételsorral várják az iskolásokat és a vendégeket, a levesek, húskételek, különböző egészséges köretek és tésztafélék mellé még gyümölcsökkel, reform étek készítésével is olyan színvonalat tudnak tartani, ami a közétkeztetésben egyedülálló.

A konyha lelkes dolgozói, kiknek keze nyomán finomabbnál finomabb ételek készülnek, felajánlasként, szoktak vállalni főzést, óvodai,

iskolai rendezvényekre, az SZMK felkérésére, természetesen önkéntes alapon, és társadalmi munkában.

Köszönet érte! Talán hüen beszélnek a képek is arról a változásról és fejlődésről, amelyet az iskola vezetésének kitartó pályázati munkája, s a sikeresen megnyert pályázat eredményeként történt.

(Szerk.)

Mártély Község Önkormányzata köszönetét fejezi ki Kiss Jenő szobrásznak Tóth Mihály kőfaragónak, Bereti Béla bádigos mesternek, Kmetykó László kőműves mesternek a március 15-i ünnepély méltó megvalósításához nyújtott önzetlen segítségért.

Köszönjük Horváth István kertésznek a település tavaszi virágosítását!

Az „Add a kezed“ Mozgássérültek Egyesületének közgyűlése

Előző számunkból sajnálatos technikai zavar miatt kimaradt az Egyesület anyaga – most pótoljuk a megjelentetést. – Szerk.

A Faluházban tartotta meg éves rendes közgyűlését 2005. április 16-án az „Add a kezed“ Mozgássérültek Egyesülete.

Szcurák Lászlóné levezető elnök köszöntötte a megjelenteket, s miután megállapította, hogy a közgyűlés határozatképes, megnyitotta azt. Ismertette a napirendi pontokat, amelyeket a közgyűlés résztvevői egyöntetűen elfogadtak.

Ezek után felkérte Arnóczky Györgynét az Egyesület elnökét, hogy tartsa meg beszámolóját a 2004-es évről.

Beszámolóját az elnök Asszony a megjelentek köszöntésével kezdte, majd emlékezve eltávozott tagjaira, emlékükre gyertyát gyújtottak. „Ám, gondoljunk magunkra is – mondotta, jelezve, hogy bár a halál eljövetele fájdalmas és bizonyos, mégis tovább kell az élőknek munkálkodni –, mert az öregség, életünk végső állomása, sokak számára tragikus“. Beszélt a magányról, mint az emberek legsúlyosabb terhéről, az elhagyatottság érzéséről, s hogy mai világunkban a fiatalság kultusza nő, az öregek, betegek iránti figyelem pedig egyre csökken. A családok felelősségéről is említést tett, emberségről, segítőkészségről, amely ritka adománya a társadalomnak, s hangjából némi elkeseredettség érződött. Reményét fejezte ki, hogy a törvényi rendelkezések megváltoztatásával új lehetőségek nyílnak, s jobban fogja a kormány biztosítani a fogyatékos emberek jogait és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló rendelkezéseket, ezáltal megfelelő érdekképviseletüket. „Az éhezőknek rizst adjatok – a szenvedőknek szíveteket“ – idézte az ősi kínai mondást –, így vagyunk mi is, ez a kis Egyesület. Igyekszünk a szívünket adni.

Röviden ismertette, hogy a 2004. decemberi részközgyűlésen mely eredményekről tudott beszámolni, kitért a fontosabb eseményekre, s kiemelte, hogy a decemberi közgyűlés a szeretet jegyében zajlott. Felsorolta az előttük álló és folyamatban lévő feladatokat: A második éve megjelenő „Támasz“ című folyóirat el-

ső félévi anyagát, összegyűjtve, egy kiadványban adják ki. Előkészítés alatt van az egyesület 2005. évi pályázati anyaga. A tagság érdekében négy csoportot hoztak létre a jobb kapcsolatok kialakítása érdekében. Ezek vezetői, Vida Józsefné, Debreczeni Ferencné, Nagy Sándorné, És Juhász Józsefné. Külön megköszönte azoknak a tagoknak a munkáját, akikre minden körülmények között lehet számítani, majd megköszönte a megjelenteknek, hogy meghallgatták, s jó egészséget kívánt mindannyijuknak.

A továbbiakban a tagság meghallgatta és megvitatta az egyesület 2005. évi pénzügyi beszámolóját, melyet Szabó Istvánné ismertetett. A beszámolót a tagság elfogadta, majd a levezető elnök felkérte az egyesület elnökét, ismertesse a 2005. évi pénzügyi és gazdasági tervet. Ennek elhangzása után a tagság véleményezte, s hozzászólásaival segítette a tervek optimalizálását. Az Ellenőrző Bizottság részéről, Nagyné Szentirmai Anna, beszámolójában kifejtette, hogy nem találtak pénzügyi szabálytalanságot az egyesület gazdálkodásában. A leltári tárgyak kezelése, raktározási lehetőség hiányában sajnos nem lehetséges, ezért jó ötletnek tartja, ha az Egyesület vásárol egy kis faházat, ahol tárolni tudja a leltárban lévő tárgyait, eszközeit.

Szcurák Lászlóné kérésére, Bálint István elnökhelyettes ismertette az Egyesület 2004. évi közhasznúsági jelentését.

Végezetül Balogh Jánosné emelkedett szólásra, és köszöntötte a megjelenteket. Örül az ismételt találkozásnak – mondta –, s örül annak hogy az Egyesület a falu egyik legtevékenyebb civilszervezete. Látja, s érzi, hogy a község és az Önkormányzat, mindig számíthat a tagok segítségére. Kis szomorúsággal azt is elmondta, hogy a nem túl rózsás anyagi lehetőségek miatt nem sok pénzbeli támogatást tud adni az Önkormányzat, de a Civilház üzemeltetésénél ezt lehetőségeihez mérten, mindenkor pótolja. A „hivatalos“ rész után, mint az már megszokott, apró ajándékkal és uzsonnával köszöntötték az első félévben névnapjukat ünneplő tagjaikat, a levezető elnök bezárta a közgyűlést, s a tagok átadták magukat a délutáni kötetlen beszélgetés örömeinek.

(Szerk.)

Készülődés a X. Mártélyi Kavalkádra

A már megszokott állandó programok mellett, a jubileumi Kavalkád színvonalát egy új kezdeményezés is remélhetőleg segít majd még emelkedettebbé tenni.

Erről, s egyebekről is szó esett az Önkormányzat tanácsstermében 2005. május 18-án délután, mikor is a szervezésben és lebonyolításban résztvevők gyűltek össze, hogy megbeszéljék a tervezett karneváli felvonulás részleteit.

Az avatatlan azt hihetné, hogy a már számtalan alkalommal összehívott tanácskozáson, folyton ugyanazokkal a kérdésekkel foglalkoznak a jelenlévők, ám egy ilyen napról-napra változó, alakuló programsorozat kapcsán, mikor rendszerint külső körülmények miatt még a három napon idelátogató fellépők, résztvevők érkezésének pontos időpontja sem kőbe vésett bizonyosság, szinte mindenféle esetre és variációra fel kell készülni.

A nélkül, hogy előre lelőnének a felvonulás tervezett varázsát, nagy vonalakban annyit elárulhatunk, hogy a tervek szerint: gólyalábasok, zászlólengetők, óriásbábok nyitják majd a menetet, lovasok, zászlókkal, s virágokkal díszített fogatok, a mártélyi Képviselőtestület tagjai, fúvószenekarok, majorettek, kismamáink, a védőnők, az ovisok, az iskolások, nép-

táncosok, sportolók, a polgárőrök, önkéntes tűzoltóink, a pékmesterséget, a pálinkafőzést megjelenítő életképet szállító járművek, az „Őszirózsa Népdalkör“ fogata, mellettük arató ünnepi felvonulás, a különböző civilszervezetek képviselői, biciklisek, mezőgazdasági járművek, s mindazok, akik kedvet éreznek, akár menet közben bekapcsolódni.

A résztvevők, a Táncsics utca hosszában gyülekeznek a Tsz. úton, majd várhatóan este 6 órakor indulnak a Fő utca, Petőfi Utca, töltésen át körben az üdülőterületen, majd visszafelé ismét a töltésen keresztül, s a kemping előtti útra kanyarodva, ismét a Tsz. út irányába hagyják el a kavalkád területét.

Az Önkormányzat kéri, hogy akinek a felvonulással kapcsolatban ötlete van, vagy részt kíván venni akár a menet szervezésében, vagy mint felvonuló, segítő, a díszítésben részt vállaló önkéntes segítő, jelezze azt munkaidőben az ismert telefonszámon, vagy személyesen.

Minden segítség jól jön, hogy minél emlékezetesebb és színvonalasabb felvonulással ünnepeljük a X. Kavalkádot, a falu összefogását, közös örömeinket, s büszkén – önmagunkat.

(Szerk.)

ÁMK eseményei

Iskolai ballagó ünnepség

Az Általános Művelődési Központ Általános és Alapfokú Művészeti Iskolája 8. osztályának 2005. június 18-án 10 órakor kezdődik a ballagási ünnepsége.

Búcsúzó nyolcadikosok: Elekes Péter, Galambos Valéria, Gémes Erika, János Beáta, Lantos János, Lugosi Tamás, Markó Gábor, Molnár Viktória, Nagy András, Papp Zoltán, Pázsik Krisztián, R. Nagy Viktória, Rostás Tamás, Szombathelyi Péter István, Tábori Gyula Dávid, Téren Zsuzsanna, Virágh Emese.

Osztályfőnök: Pappné Nagyiván Ibolya

Iskolai úszásoktatás

A tavalyi őszi félévhez hasonlóan idén tavasszal is zajlott úszásoktatás iskolánkban. Márciustól júniusig az alsó tagozatos gyermekek jártak a hódmezővásárhelyi uszodába, ahol megismerkedhettek egy másfajta mozgásformával. Megtanulhatták, hogy „a víz az ember barátja lehet, ha az tud bánni vele”.

Öröm, hogy a gyerekek 95 % -a megtanult alapszinten úszni. Az érdeklődők a nyári úszótanfolyamon tovább bővíthetik ismereteiket.

Kis Krisztián testnevelő szaktanár

Vizsgaelőadás – táncból

2005. június 10-én, pénteken 17 órától az Alapfokú Művészeti Iskola társastánc és modern kortárs-tánc tanszakos tanulóinak tanévvégi vizsgaelőadására kerül sor a Faluház nagytermében, melyre minden szülőt, nagyszülőt, érdeklődőt szeretettel várnak.

Történelmi projekt

A török Magyarországon címmel az iskola 7. osztályos tanulói június 14-én 17 órától a Faluházban bemutatják: „A török időkben hogyan éltek az emberek”, című előadásukat. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Túranap a suliban

Június 13-án egész napos túranapot tart iskola, osztályonként különböző úticéllal.

Zárva lesz a könyvtár

Az ÁMK Iskolai és Községi Könyvtára a háromévenkénti álmányellenőrzés miatt 2005. június 13-tól, előreláthatólag 2 hétig zárva tart. Megértésüket előre is köszönjük.

Könyvtárosok

Óvodai gyereknap

Május utolsó hétfője nevezetes nap az óvodában. Hagymány már, hogy ekkor tartjuk a gyereknapot. Az ünneplés már az előző héten elkezdődött, az iskolai gyereknapra ugyanis az ovisok is hivatalosak voltak.

Az ugráló vár minden évben nagy élmény, mert itt végre sokat lehet, sőt „kötelező” ugrálni. A gyermeknap nyílt nap az óvodánkban. A szokásostól eltérően ilyenkor nem az ebédlő-

ben, hanem az udvaron terítünk meg. Az asztalokon sok-sok hazai finomság van, amit az anyukák, nagymamák készítenek. A sütemények mellé az SZMK üdítővel is kedveskedik.

Új játékokat is kapott a két csoport. 2 db mini futballkaput, kosárpalánkot, rollereket, homokozó játékokat. A mozgalmas délelőtt után nem csoda, hogy pihenéskor senkit nem kellett biztatni egy kis alváásra.

Évzáró

Óvodai évzárónk június 4-én, szombaton 10 órakor lesz, melyre szeretettel várunk mindenkit.

2005. év ballagóinak névsora: Bálint Róbert, Bodó Borostyán Boglárka, Demcsák Dorina, Ditrői Krisztina, Domján Daniella, Horváth Helga, Menczer Renáta, Olasz Enikő, Palócz Roland, Rekett Nagy Tamara, Safarik Gábor, Safarik Martin, Sándor Nelli, Török Viktória.

Óvónők: Szabó Lászlóné, Csatlós Pálné, Fülöp Andrásné, Gyökeres Éva.

Dajkák: Szűcs Imréné, Horváth Pálné, Bordás Györgyné.

Szabó Lászlóné óvodavezető

Kirándultunk...

A 6. és 7. osztály az idén erdei iskolai program keretében Székesfehérváron és környékén járt. Ez a látnivalókban gazdag terület lehetőséget adott, hogy a hagyományos 3 napos kirándulás helyett 5 napra utazzanak el a gyerekek.

Április 25-én 36 tanulóval indult az erre a célra bérelt autóbussz. Szerencsésen kezdődött a hét, mivel egészen Dunaföldvárig esett az eső (szerencsére csak a buszra), de a Dunát átlépve egyre naposabb idő mutatkozott.

Hétfő délután a székesfehéri Bory-várat tudtuk megtekinteni, ami romantikus tornyocskáival varázsolt el bennünket. A városban tett kórséta után elindultunk a szállásunkra, Seregélyesre.

Az ottani erdei iskola épületéhez nagy füves terület és focipálya is tartozik, így nem volt gond a szabadidő eltöltése. Kedre hosszabb gyalogtúrát terveztünk Seregélyesre a Tájházba, s a Zichy-kastélyhoz, de az eső miatt ide is busszal mentünk. Délután pótoltuk a mozgást, ugyanis napsütésben másztuk meg a Velencei-hegyet. A hegytetőn hatalmas gömbölyded sziklával találtuk magunkat szembe, ezek a Magyarországon egyedülálló ingókövek. Ezen a délutánon megnéztük Pákozdon az 1848-as Múzeumot. (Itt volt a szabadságharc első győztes csatája.)

Szerdán egész napos buszos kirándulás volt. Kápolnásnyéken Vörösmarty Mihály szülőházában az emlékmúzeumot látogattuk meg. (Itt mi tanárok „bezsebeltünk“ egy dicséretet, miszerint csodálatos, fegyelmezett gyerekeink vannak.)

Gárdonyi Géza szülőházát sajnos csak kívülről nézhettük meg Agárdon. Délben az agárdi kikötőből indultunk mentőmellényekkel felszerelve kenuzni a Velencei-tóra. Azok a kenuk, ahol jól irányított a kormányos és szót fogadtak az evezősök, egyenesen haladtak, a többiek cikkcakkban. Vajon ki volt a fáradtabb?

A nehézségeket felejtette a sirálytelep, ahol több száz madár fészket láthattuk karnyújtásnyi távolságból. Miután a mentőmellényekre nem volt szükség, megnyugodva indultunk tovább Tácrá, ahol egy római kori város, Gorsium romjai között sétáltunk.

A negyedik napon Alcsútdobozon voltunk az arborétumban. Különlleges növényeket láttunk s egy kb. száz éves magánállatkert romjait.

Délután a Vértes-hegységben Gánton barlangtúrán vettünk részt. Ezt a barlangot csak védőfelszereléssel lehet bejárni, s igazán nem sétáltunk, inkább csúsztunk – másztunk. Aki teljesítette a túrát, életre szóló élménnyel lett gazdagabb. Az utolsó estét szalonnasütéssel és egy éjszakai bátorság-próbával tettük emlékezetessé. A nehéz nap ellenére csak éjfélre sikerült takarodót fűjni.

Utolsó napra „már csak“ egy madármegfigyelő túra és Székesfehérváron Szt. István emlékhelye várt ránk. Hazafelé jól fogyott az előre elkészített szendvics, s este mindenkit finom hazai vacsora, s a saját pihe-puha ágya várta.

Befejezőképpen egy történet: Gyerekek! Ha nem lesz meg a 13. nyárs, nem megyünk haza! – Jó!

Benkő Brigitta a 7. osztály osztályfőnöke

A Gondozási Központ hírei

Nyugdíjas táncfesztivál

Sándorfalva nyugdíjas táncfesztivált rendezett május 8-án, melyre utaztak a településünk idősei is. A rendezvényen fellépett az Optimista csoport.

Virágvásár

Már hagyománnyá válik a Gondozási Központ vállalása, hogy egész hónapban virágárusítási akciót szervez.

Előadás

A Gondozási Központban május 11-én 13.30-tól, az ellátással és gondozással kapcsolatos tanácsadást tartott Bólyáné Szamosközi Gabriella ellátottjogi képviselő.

Batyus buli

Batyus-bulit szerveztek az Idősek Klubjában május 12-én 13.30-tól, ahol pünkösdi királyválasztás és játék is volt.

A „Mosoly Napja“

Az Idősek Klubja május 26-án tartotta a Mosoly Napját. Jelmondatuk: „Egy mosollyal többet – egymásért“. Programjukat az egész falura kiterjesztették.

Az Idősek Klubjának júniusi programja

- 6–7-én Térítési díjak befizetése a pénztári órák alatt.
- 7-én Egészséges táplálkozás – étel és edénybemutató – 10 órakor, Kenéz Józsefnével.
- 8-án Medárd napi hiedelmek – 10 órakor – előadó: Potári Imréné.
- 14-én Orvosi ellenőrzés – 12.30 óra.
- 16-án Rózsák Napja – Virág-gyűjtés, Rózsaherceg-díj átadása, fotó és videofelvétel készítés, délután a 8. osztályosoknak virágok átadása a ballagási díszítéshez.
- 28-án Orvosi ellenőrzés – 12.30 óra.
- 29-én Fehérnemű vásár – 10 órától.

Minden hétfőn, kedden gyógymasszírozás előjegyzés szerint, kézimunkázók csoportfoglalkozása és a gyógytorna időseknek 10 órától szerda délelőttönként, hétfőn és csütörtökön 3–4 óráig az Optimista csoport próbái, felkészülés Gyopárosi Humorfesztiválra.

Június 8-ra Gyopáros-fürdőre a tagok jelentkezéseit várjuk. Szintén örömmel fogadunk a Kavalkádra jelmez, gyalogos felvonulásra ötleteket és jelentkezőket.

Klubvezetőség

70 éves a mártélyi tűzoltóhagyomány...

Sokan mártélyiak, főleg az ifjabb nemzedék, nem is gondolnánk, hogy a faluban már 1935. óta létezik az Önkéntes Tűzoltó Egylet. Annak idején Kmetykó Károly tanító alapította meg, s a krónikák szerint, 1937-ben, mikor két nagy tűz is keletkezett a faluban, az ő vezényletével rohant a falu apraja-nagyja tüzet oltani.

Minthogy abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy ma is működik a községben egy szervezet, a Mártélyi Polgárőr Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület, amely jogelődjének tekinti az akkori kezdeményezést és munkát, mint Rózsa János az Egyesület elnöke elmondta, kézenfekvő volt, hogy az évente megrendezésre kerülő megyei Tűzoltóverseny helyszíne, amely mindig olyan településen kerül megtartásra, ahol valamiféle jeles évforduló indokolja ezt – Már-

télyon kerüljön megrendezésre 2005. szeptember 24-én. Az Országos Tűzoltó Szövetség Csongrád megyei szervezete, messzemenően egyetértve azzal, hogy e ritkaságszámba menő évforduló kapcsán Mártély, s az itteni Egyesület kapja meg a rendezés jogát, örömmel ítélte meg a községnek ezt a lehetőséget, s támogató segítségéről is biztosította lánglovagjainkat. Az Egyesület kezdeményezésére, melyhez csatlakozott a Mártélyi Iskoláért Alapítvány, a mártélyi Önkormányzat, annak Képviselő Testülete, az Üdülöhely és Faluvédő- szepítő Egyesület, és Kmetykó Károly leánya, e jeles évfordulóra a „Csordás Iskola“ falán elhelyezendő emléktáblával és plakettel kívánnak méltó emléket állítani, melynek létrehozását segítő, már felajánlásokat tettek Kmetykó Károly egykori tanítványai, szervezetek, és magánszemélyek.

(Szerk.)

FELHÍVÁS

Értesítjük a lakosságot, hogy az A.S.A. Köztisztasági Kft. 2005. június 16-án (csütörtökön) lomtalanítást végez.

Kérjük, hogy a saját ingatlanuk elé helyezték ki a kézzel megfogható és elvihető háztartási lomot. Ömlesztett szemét, trágya, salak, stb. kihelyezése tilos!

Köszönettel: a falu Önkormányzata

Anyakönyvi hírek

SZÜLETÉS

Borsodi Teréziának és Lengyel Sándornak
Ádám Mihály

Bácsván Renátának és Szűcs Istvánnak
Máté nevű gyermeke

Közérdekű telefonszámok

Mentő: 241-680 Közp. szám: 104
Körieti megbízott: (20) 2095-336
Polgárőrség: 228-043
Rendőrség Hmvhely: 246-266 Közp. szám: 107
Tűzoltóság Hmvhely: 242-233 Közp. szám: 105
Polgármesteri Hivatal: 528-062
Idősek Klubja: 228-038
Iskola: 528-060
Óvoda: 228-035
Anya- és Csecsemővédő Intézet 228-450

A Népdalkör fellépései

Az Őszirózsa Népdalkör május 21-én 14 órakor a Mindszenti művelődési házban vett részt a 4. Dél-alföldi Népdaltalálkozón.

Május 28-án a földéaki Művelődési Házban 15 órakor citálás dalos-találkozón vett részt az Őszirózsa Népdalkör.

Az egyházak hírei

A római Katolikus Egyház vasárnaponként fél 12-kor várja a híveket községünk templomába, ahol Seidl Ambrus plébános úr tart Szentmisét.

Vasárnaponként 11 órától Kocsis Tamás ref. lelkész tart Istentiszteletet az imaházában, melyre várják a gyülekezet tagjait.

Apróhirdetések

Fenyő fűrészáru 40.000 Ft/m³ áfás áron folyamatos készletből kapható. Mindszenti, Búzavirág utca. Nyitva: 8-16-ig. Tel: (30) 223-7729.

Április 16-án ismét megnyitott, és eredeti minőségű **Mónus féle** finomságokkal várja vendégeit a Petőfi utca sarkán lévő lángossütő!

Favágást vállalom. Ugyanott gázpumpa eladó. Mártély, Béke u. 8. Mobil: (30) 621-6293.

Többféle ízletes **mézfajta** kapható. Petőfi u. 2.

Zíppzárvarrás, ruhajavítást, alja felvarrást vállalom. Békési Sándorné. Mártély Kinizsi u. 17. sz. alatt. Tel: 228-161, (30) 462-7302. Ugyanott: (tartósítószer-mentes) savanyított hasáb, és apró káposzta folyamatosan kapható – egész nap. Mártélyi kiskertek és gyümölcsösök **rotálását** vállalom. Érd.: (30) 517-1436

Beépített és hordozható **cserépkályhák** átrakása tisztítása, javítása. Nagy Zsolt Érdeklődni: a (70) 215-6023-as mobilszámon.

Akácmez van eladó. Ady E. u. 3.

Mártélyiak figyelem! Nézzenek be hozzám – útba esik jövet-menet (mint a Takarékszövetkezet). **Savanyú káposzta**, hasáb, valamint különféle savanyúságok kaphatók a Fő u. 35/A szám alatt. Egész nap. Telefon: (30) 515-0393.

Festést, mázolás, tapétázást, homlokzatfestést, számlaképesen, referenciával, rövid határidőre, modern anyagokkal, garanciával vállalom. Kis Zoltán Mártély, Tánácsics M. u. 8. Tel.: (70) 215-9749

Benzines **betonkeverő** bérelhető. Kiskertek rotálását, kerítésoszlopok lefűrészt, kerítések teljes körű kivitelezését vállalom. Ugyanitt gépi talajfúró bérelhető. Tel.: (30) 265-2305

Szűnyogyérintési pályázat

A Délalföldi Regionális Környezetvédelmi Társulás, melynek elnöke Balogh Jánosné polgármester, május 13-án 10 órától megbeszélést tartott a Polgármesteri Hivatalban, a szűnyogyérintési pályázat benyújtásával kapcsolatban.

FOCIHÍREK

Mártély – Kübekháza	4 : 1
Hmvh-Astra – Mártély SK	2 : 1
Mikroton Baktó SC – Mártély SK	1 : 5
Mártély SK – Komlósi Trans Baktó	1 : 3
Pitvaros SK – Mártély SK	1 : 0
Mártély SK – Földéák TC	3 : 0
Mártély SK – Ambrózfalva	3 : 2
Mártély SK – Ferencszállás	1 : 2

A csapat reményei szerint a 6. hely környékén fog végezni. Az eddigi szereplés alapján, erre meg is van minden remény, sőt, egy kis „megtálosodással”, még előkelőbb helyen is végezhetnek. Gratulálunk a szép szerepléshez minden szurkoló nevében – Hajrá Mártély!

Impresszum

Szerkeszti: Lupus Design Bt. Munkatársak: Farkas Zoltán szerkesztő,

Borsos József, Pósz Péter, Sajti Imréné, Sándorné János Mária, Takács Judit, Zsótér Gábor.

Szerkesztőség: Mártély, Tiszai u. 14. Tel: 228-556, E-mail: lupus@uze.net Kiadja: Mártély község Önkormányzata.

Tipográfia: Infopress Reklámstúdió. Nyomdai munkálatok: Szoliter Nyomda – Hódmezővásárhely, Szabadság tér 73.